

267 rocznica urodzin Tadeusza Kościuszki 267-а річниця народження Тадеуша Костюшка

Thomas Jefferson powiedział o nim: był najczystszy synem wolności, jakiego poznałem (...) i to wolności dla wszystkich, a nie tylko dla nielicznych i bogatych.

Tadeusz Kościuszko – bohater Polski i Stanów Zjednoczonych. Obdarzony niezwykłymi talentami dowódczymi, świetny inżynier, dosłużył się stopnia generałskiego. Przywódca pierwszego zorganizowanego po drugim rozbiore Polski powstania zbrojnego. Cała filozofia życia i dokonania Tadeusza Kościuszki zawarta została w uroczystych słowach przysięgi, którą złożył 24 marca 1794 roku, na krakowskim Rynku: „Ja, Tadeusz Kościuszko, przysięgam w obliczu Boga całemu Narodowi Polskiemu, iż powierzonej mi władzy na niższy prywatny ucisk nie użyję, lecz jedynie jej dla obrony całości granic, odzyskania samowładności Narodu i ugruntowania powszechnej wolności używać będę. Tak mi Panie Boże pomóż i niewinna męka Syna Jego”.

4 lutego 2013 roku w Wołyńskiej Obwodowej Bibliotece Naukowej im. Ołeny Pczilki odbyło się spotkanie poświęcone 267 rocznicy urodzin Tadeusza Kościuszki. Uczestniczyli w nim Konsul RP w Łucku Krzysztof Sawicki, przedstawiciel władz obwodowych Aleksandr Krawczuk, Dyrekcja Biblioteki oraz członkowie Towarzystwa Polskiej Kultury im. Tadeusza Kościuszki, z inicjatywy którego i zostało

zorganizowane spotkanie. Pracownicy Biblioteki i młodzież uniwersytecka, przygotowali prezentację multimedialną „Prometejska dola Tadeusza Kościuszki”, w której przypomniano życie i dokonania wielkiego Polaka dla dobra ojczyzny i świata.

Jego postać to przykład człowieka, który stał się historycznym wzorem bohatera. Pamięć o Tadeuszu Kościuszcze żyje w książkach, obrazach i filmach, a szkoły i uczelnie, zostały nazwane jego imieniem. Nazwy ulic, tablice pamiątkowe i pomniki, przypominają o jego wielkości. Najbardziej jednak uhonorował go odkrywca najwyższego szczytu w Australii, Paweł Edmund Strzelecki, bowiem odkryte przez siebie góry, nadał nazwę – Mount Kosciuszko. Drugim żywym dowodem ludzkiej wdzięczności i pamięci, jest Kopicz Kościuszki w Krakowie, usypany przez Rodaków. Są to miejsca odwiedzane przez ludzi z całego świata i każdy, kto tam się znajdzie, zapewne zadaje sobie pytanie, kim był Tadeusz Kościuszko, a szukając odpowiedzi – pielęgnuje pamięć o wielkim bohaterze Polski i Stanów Zjednoczonych.

Jadwiga DEMCZUK

Томас Джефферсон сказав про нього: «Був найчистішим синем волі, якого знав (...)», причому волі для всіх, а не тільки для малочислених і багатих».

Тадеуш Костюшко – герой Польщі та Сполучених Штатів Америки. Обдарований незвичайним талантом керівника, прекрасний інженер, дослужився до звання генерала. Керівник першого, організованого після другого поділу Польщі, збройного повстання. Уся філософія життя та вчинків Тадеуша Костюшка була вміщена в урочистих словах присяги, яку виголосив 24 березня 1794 року на краківському Ринку: «Я, Тадеуш Костюшко, присягаю в особі Бога усьому Польському Народові, що довірена мені влада не буде використана на жодну приватну користь, а тільки для захисту цілісності кордонів, повернення влади Народу та зміцнення загальної волі. У цьому допоможі мені, Боже, і невинна мука Сина Його».

4 лютого 2013 року у Волинській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Олени Пчілки відбулася зустріч, присвячена 267-й річниці народження Тадеуша Костюшка. Участь у заході взяла: Консул РП у Луцьку Кишиштов Савіцький, представник обласних органів влади Олександр Кравчук, дирекція бібліотеки та члени Товариства польської культури ім. Тадеуша Костюшка, з

ініціативи якого була організована зустріч. Працівники бібліотеки та університетська молодь підготували мультимедійну презентацію «Прометейська доля Тадеуша Костюшка», у якій розповідалося про життя та справи великого Поляка на користь Вітчизни та світу.

Його постать – це приклад чоловіка, котрий став історичним взірцем героя. Память про Тадеуша Костюшка живе у книжках, картинах і фільмах, його іменем були названі школи та вищі навчальні заклади. Назви вулиць, пам'ятні дошки та пам'ятники нагадують про його велич. Однак найбільше вшанував його відкривач найвищої височини в Австралії Павел Едмунд Стпелецький, оскільки відкриту ним гору назвав Горю Костюшка. Другим живим прикладом людської відважності є Гора Костюшка у Кракові, насипана земляками. Це місця, які відвідують люди з усього світу і кожен, хто там знаходиться, обов'язково ставить собі питання: «Ким був Тадеуш Костюшко?». Шукаючи відповідь, зберігає пам'ять про героя Польщі та Сполучених Штатів.

Ядвіга ДЕМЧУК

У цьому році швидше!
W tym roku szybciej!

Ми трактуємо Україну як стратегічного партнера.
My traktujemy Ukrainę jako partnera strategicznego.

str. 2

«Гачок» для українців
„Haczyk” dla Ukraińców

Вирішили заробити грошей на весілля.
Postanowili zarobić trochę pieniędzy na wesele.

str. 4

Як стати волонтером?
Jak zostać wolontariuszem?

Єдине обмеження для волонтерів EVS – це... вік.
Jedynym ograniczeniem dla wolontariuszy w EVS jest... wiek.

str. 5

Олександр Котис:
Oleksandr Kotys:

«Зрозумів, що я дуже люблю Луцьк...»

„Zrozumiałem, jak bardzo Kocham Luck...”

str. 10

Олена Мазур:
Helena Mazur:

«Членський квиток Товариства я отримала у 1992 році».
«Legitymację członkowską Stowarzyszenia otrzymałam w 1992 roku».

str. 14

Наш передплатний індекс: 49053

W tym roku wcześniej, szybciej i sprawniej! У цьому році – раніше, швидше і злагодженіше!

Polskie MSZ w tym roku wybrało 97 projektów dotyczących współpracy z Polonią. Otrzymają one dofinansowanie na łączną kwotę nieco ponad 52 mln zł.

W konkursie „Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2013 roku”, który został rozstrzygnięty 31 stycznia w Warszawie, polskie organizacje pozarządowe zgłosiły 418 wniosków. Dofinansowanie uzyska 97 projektów.

Konkurs na projekty realizowane w 2013 r. został ogłoszony 11 października 2012 r. MSZ chciało w ten sposób uniknąć sytuacji z poprzedniego roku, kiedy konkurs został rozstrzygnięty dopiero w maju. Od 2012 r. decyzją Sejmu środki przeznaczone na wsparcie Polonii, którymi od 1990 r. dysponował Senat, zostały przekazane Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

Wiceminister MSZ Janusz Cisek podczas spotkania z dziennikarzami zaznaczył, że w 2013 roku pojawił się dodatkowy priorytet w działaniach związanych ze współpracą z Polonią – jest nim wspieranie powrotów Polaków do ojczyzny. Na ten cel przeznaczono ponad 5,2 mln zł.

Ponad 20,8 mln zł przeznaczono na projekty związane z edukacją i podnoszeniem potencjału intelektualnego Polonii. 14,1 mln zł otrzymały projekty dotyczące mobilizacji Polonii do aktywności we wszelkich dziedzinach życia w państwach zamieszkania dla promocji polskości.

Projekty realizujące kolejny priorytet – wspieranie środowisk polskich, prawa mniejszości polskich – otrzymały dofinansowanie na łączną kwotę 10,4 mln zł, a projekty dotyczące zaangażowania Polonii i Polaków za granicą we współpracę gospodarczą państw ich zamieszkania z Polską – 1,5 mln zł.

Na spotkaniu ministra z dziennikarzami obecni byli przedstawiciele mediów z Polski, Litwy i Ukrainy. Po konferencji prasowej pan Minister uprzejmie udzielił wywiadu dla „Monitora Wołyńskiego”.

- Panie Ministrze, mamy optymistyczny początek roku. Jeszcze w styczniu udało się rozstrzygnąć „wysięgi” konkursów. Na czym polega dynamizm tego procesu?

- Myślę, że wpływ na to miały doświadczenia przeszłości. W tym roku, wychodząc z założenia, że media, szczególnie na Wschodzie, w dużym stopniu zależne są od dofinansowania ze strony RP, rozstrzygnęliśmy konkurs wcześniej. Teraz jest tylko kwestia wydolności umów i aktywności fundacji, które pośredniczą, żeby pieniądze dotarły do odbiorców i służyły temu, czemu mają służyć, czyli utrzymaniu polskich mediów, polskiego dziedzictwa i języka na Kresach.

- Panie Ministrze, kiedy realnie ruszy dofinansowanie?

- Myślę, że jest to kwestia około 6 tygodni – do 2 miesięcy w prostszych sytuacjach. Jeżeli fundacje są większe, które grupują swoje projekty, to może nieco dłużej. Ale jestem pewien, że to się uda wiosną wszystkie zrealizować. W ubiegłym roku zdarzało się tym ostatnim i w lipcu podpisywać umowy, a nawet z pewnymi kłopotami i w sierpniu. W tym roku wcześniej, szybciej i sprawniej. Mamy już doświadczenia ubiegłego roku, także w wymiarze urzędniczym. Jestem pewien, że to będzie procentować.

- Polsko-ukraińskie relacje: sukcesy, perspektywy, problemy... Co można zmienić lub ulepszyć w tej materii?

- My traktujemy Ukrainę jako partnera strategicznego. Polska jest jednym z bardzo wielkich popleczników umowy stowarzyszeniowej, która mamy nadzieję, podpisana zostanie w listopadzie i która otworzy europejską perspektywę dla Ukrainy. Po drugie, mamy bardzo liberalną politykę wizową, nasze konsulaty wydają więcej wiz na Ukrainie, niż konsulaty wszystkich państw unijnych razem wziętych. Ukraińcy mogą w związku z tym korzystać z rozmaitych innych instrumentów – z Małego Ruchu Granicznego, mamy umowę, która dobrze funkcjonuje, mamy wreszcie rozbudowany program zachęcania studentów z Ukrainy do studiowania w Rzeczypospolitej, mający duże perspektywy rozwoju. A więc te stosunki wyglądają bardzo dobrze, jeżeli weźmiemy pod uwagę perspektywę polityczną realizowaną przez nasze Ministerstwo, przez Prezydenta RP,

Wice-minister Janusz Cisek

przez Rząd, oraz perspektywę, którą zarządzamy tutaj, gdy chodzi o stosunki z Polakami i Polonią.

- Jaka jest Pana wizja Polonii na Ukrainie?

- Obserwujemy Polonię na Ukrainie z takim samym zainteresowaniem, jak Polonię w innych państwach. Myślę, że możliwości działania Polonii na Ukrainie są dobre. Gdy porównujemy np. do Białorusi, to przychylnych zarówno władz centralnych jak i lokalnych, jest daleko więcej. Mieliśmy niedawno okazję do wizyty w Stanisławowie, gdzie miejscowe władze przekazały jedno z pięter budynku, dobrze położonego w centrum miasta, na potrzeby polskich organizacji. To bardzo dobry sygnał. Mamy też obietnicę, ona już została zwerbalizowana, przekazania na potrzeby polskich organizacji domu przy ulicy Szewczenki we Lwowie, która jest realizacją bardzo starego postulatu, bo strona polska zrealizowała przekazanie w Przemysłu takiego budynku na potrzeby Domu Ukraińskiego. Chcielibyśmy podobny Dom Polski mieć we Lwowie. Jest szereg konkretnych przykładów, jest wspólny interes polityczny, a to zawsze sprzyja realizacji wielu innych przedsięwzięć. Z drugiej strony taka łączność Polaków zamieszkujących na Ukrainie z Rzeczypospolitą, sprzyja generalnie ociepleniu wzajemnych stosunków. Ukraińcy korzystają także z możliwości zatrudnienia na terenie RP.

- Czy Polacy na Ukrainie i Polonia w ogóle, mogą pełnić funkcję „ambasadora mentalności polskiej”?

- Chcemy, żeby tak było i temu służą niektóre projekty, które znalazły się w konkursie. To, że istnieje szansa na to, że media na Ukrainie będą w jakimś stopniu skomasowane, że będzie tam komponent radiowy, telewizyjny i prasowy, sprawi, że będą mieli ogólnoukraiński instrument, który będzie dobrze świadczył o Polakach. Jeżeli to będzie duże i sprawne medium, to będziemy temu kibicować nie tylko w wymiarze emocjonalnym, ale także poprzez wsparcie finansowe.

- Panie Ministrze, nie można nie zauważyć zakładania nowych organizacji polonijnych. Czy ilość oznacza jakość?

- To zależy od organizacji. Oczywiście, że z zewnętrznego oglądu wydawałoby się, że najbardziej pożądana jest jedność. I wydaje się, że dobrym przykładem jest tu Polonia na Litwie, która zjednoczona, uzyskała bardzo dobry wynik wyborczy, wprowadziła 8 posłów do Sejmu i jest członkiem koalicji rządowej. Z drugiej strony, trudno pewnie części środowisk oddalonych od centrum decydować się na wejście do organizacji ogólnych, których nie znają. Więc, jeżeli zakładanie nowych organizacji i środowisk będzie tylko etapem do jednoczenia, do grupowania się Polaków, to bardzo dobrze. Istnieje przecież Federacja Organizacji Polskich na Ukrainie, więc nawet jeżeli jest ich sporo,

Польське МЗС у нинішньому році вибрало 97 проектів, що стосуються співпраці з Полонією. Вони отримають фінансування на загальну суму трохи більше 52 млн злотих.

У минулому році такі фундації іноді підписували угоди і в липні, а навіть, з певними труднощами, і в серпні. У нинішньому році – раніше, швидше і злагодженіше. Ми вже маємо досвід минулого року і в тому, що стосується бюрократичних моментів. Тепер я впевнений, що ситуація зміниться.

- Польсько-українські стосунки: успіхи, перспективи, проблеми... Що можна змінити або покращити в цій materii?

- Ми трaktуємо Україну як стратегічного партнера. Польща – одна з країн, що всіма силами підтримує Договір про асоціацію, який, маємо надію, буде підписано в листопаді нинішнього року і який відкріє європейську перспективу для України. По-друге, ми маємо дуже ліберальну візову політику, наші консульства видають більше віз в Україні, ніж консульства всіх держав Євросоюзу разом взятих. Українці, у зв'язку з цим, можуть користуватися різними іншими інструментами, наприклад, Малим прикордонним рухом, угода про який добре функціонує. Маємо також розбудовану програму заохочення студентів з України на навчання в Польщі, яка має великі перспективи розвитку. Таким чином, ці стосунки виглядають дуже добре, якщо ми візьмемо до уваги політичну перспективу, яка реалізується нашим міністерством, Президентом Польщі, урядом, а також перспективу, яку ми творимо, коли йдеться про стосунки з поляками і Полонією.

- Яким є Ваше бачення Polonii в Україні?

- Ми спостерігаємо за Полонією в Україні з такою самою зацікавленістю, як за Полонією в інших державах. Я думаю, що можливості для діяльності Polonii в Україні добрі. Коли ми порівнюємо, наприклад, із Білоруссю, то прихильність як органів центральної, так і органів місцевої влади тут набагато більша. Нещодавно ми мали можливість відвідати Івано-Франківськ, де місцева влада передала один із поверхів будинку, розташованого в центрі міста, на потреби польських організацій. Це дуже добрий знак. Ми маємо також обіцянку, і вона вже вербалізована, передачі для потреб польських організацій будинку по вулиці Шевченка у Львові. Ця обіцянка реалізує дуже старий постулат. Перемиська сторона передала такий будинок в Перемишлі для потреб Українського Дому. Ми хотіли би подібний Польський Дім мати у Львові. Є ряд конкретних прикладів, є спільна політична справа, а це завжди сприяє реалізації багатьох інших заходів. З іншого боку, такий зв'язок поляків, що проживають в Україні, з Польщею, загалом сприяє потеплінню взаємовідносин. Українці користуються також можливістю працевлаштування на території Польщі.

- Чи поляки в Україні і Polonia загалом можуть виконувати роль «посла польської ментальності»?

- Ми хочемо, щоб так було і цьому служать деякі проекти, подані на конкурс. Те, що існує шанс певного укрупнення мас-медіа в Україні, що буде там і радіо, і телебачення, і преса, призведе до того, що поляки матимуть загальноукраїнський інструмент, який добре про них свідчитиме. Якщо це буде великий і добре діючий засіб масової інформації, ми будемо вболівати не тільки в емоційному вимірі, але також за допомогою фінансової підтримки.

- Пане Міністре, не можна не зауважити заснування нових польських організацій. Чи кількість означає якість?

- Це залежить від організації. Звичайно, якщо поглянути на це зі сторони, то видається, що найбільш бажаною є єдність. І, мабуть, добрим прикладом тут є поляки у Литві, котрі, об'єднавшись, отримали дуже добрий результат на виборах. Вони мають 8 депутатів у Сеймі і належать до урядової коаліції. З іншого боку, важко, мабуть, частині середовищ, які віддалені від центру, наважуватися на приєднання до загальних організацій, яких вони не знають. Отже, якщо заснування нових організацій і середовищ буде тільки етапом до об'єднання, до групування поляків, то це дуже добре. Існує, наприклад, Федерация польських організацій в Україні. Навіть якщо їх є багато, але вони матимуть

- Пане Міністре, коли реально почнуться фінансування?

- Думаю, що міне приблизно від шести тижнів до двох місяців, якщо мова йде про нескладні ситуації. Більші фундації групують свої проекти, тому в їхньому випадку це може potrивати трохи довше. Але я впевнений, що все вдасться реалізувати напевно.

- Пане Міністре, маємо оптимістичний початок року. Ще в січні вдалося завершити конкурс. У чому полягає динамізм цього процесу?

- Я думаю, що вплив на це мав досвід минулого. У нинішньому році, беручи до уваги те, що media, особливо на Сході, великою мірою залежні від фінансування з боку РП, ми завершили конкурс раніше. Залишається тільки питання дієздатності угод і активності фондаций, які є посередниками, щоб гроші потрапили до адресатів і служили тому, чому повинні служити, тобто підтримці польських media, польської спадщини і мови на Кресах.

- Пане Міністре, коли реально почнуться фінансування?

- Думаю, що міне приблизно від шести тижнів до двох місяців, якщо мова йде про нескладні ситуації. Більші фундації групують свої проекти, тому в їхньому випадку це може potrивати трохи довше. Але я впевнений, що все вдасться реалізувати напевно.

але będą miały jedną agendę, określone przywództwo i program, to w sumie realizacja podobnego celu jak na Litwie jest możliwa.

- W przestrzeni historycznej Polskę i Ukrainę łączy wspólny los, wspólne dzieje, wspólna kultura. Czy Pana zdaniem warto inwestować w tradycję jagiellońską?

- Tradycja jagiellońska jest jednym z najwspanialszych przykładów, którymi możemy się chlubić. Niezależnie od tego, czy ona została zrealizowana czy nie, to sądzę, że z tej tradycji wypływa fakt, że w 1991 roku Rzeczpospolita była pierwszym państwem, które uznało niepodległość Ukrainy, z drugiej strony, Unia polsko-litewska miała być w pewnym wymiarze rozszerzona o teren dzisiejszej Ukrainy. I przecież symbolika nawet powstania styczniowego, którego 150 rocznicę obchodzimy w tym roku, uwidaczniała i Orła, i Pogoń Litewską, i Archanioła, który symbolizuje Ukrainę. Wreszcie unia polsko-litewska była formą federacji i funkcjonowała najdłużej w Europie – od 1385 do 1795 roku, jeżeli zamknąć jej dzieje trzecim rozbiorem. Wszystkie powstania polskie XIX wieku rozgrywały się także na terenie Kresów. To oczywiście nie znaczy, że Polska chce wracać w wymiarze politycznym, ale ta tradycja może być bardzo dobrym instrumentem do zacieśniania współpracy, bo ona nie była konfliktowa, przeciecz ta federacja, która funkcjonowała, zakładała i odrębność języka, kultury, a wspólność, komasację przywilejów z jednym prawem, jedną polityką zagraniczną i wojskiem, które właściwie było odrębne, tylko na czas konfliktów się jednoczyły. Innymi słowy, jest to bardzo ciekawe doświadczenie, które jest inspirowane. Ukraińcy sami muszą określić, czy bardziej im odpowiada taka formuła ściślejszej łączności z Europą z wykorzystaniem doświadczenia polsko-litewsko-ukraińskiego, ale nawet i sojuszu Piłsudskiego z Petlurą, w którym chodziło o aspiracje europejskie Ukrainy. Oczywiście najlepszą byłaby formuła, w której mamy do czynienia z przyjazną Polską Ukrainą. I na taką liczymy.

- Rewizja historii. Monte Cassino, Ankona, Tobruk, Bitwa za Anglię... Polskie powstania: Styczniowe, Warszawskie... Czy historia łączy naród?

- Historia jest bardzo ważnym elementem. Ona oczywiście nie powinna przesadnie dominować, dlatego że nie można wszystkich odsłać do historii. Trzeba mieć świadomość doświadczenia historycznego, trzeba korzystać w procesie wychowawczym, czy w takim procesie ugruntowania, zakorzenienia własnej świadomości. Ale to nie może być obciążenie, nie możemy od wszystkich wymagać, żeby w każdym kolejnym zakreśle historii taka hekatomba jak Powstanie Warszawskie była realizowana. Są inne instrumenty, inne metody. I myślę, że politycy – ludzie odpowiedzialni za społeczeństwo, za państwo – powinni z doświadczenia historycznego korzystać, ale tak go korygować, aby rozwiązania przedsięwzięte w różnych okolicznościach były lepsze i skuteczniejsze.

Під час прес-конференції у МЗС РП

- Każda nowa rządząca opcja polityczna, zaprzeczając podważa pewne okresy historyczne lub wydarzenia. Czy nie doprowadzi to w końcu do pewnej dewaluacji wartości młodego pokolenia? Czy powstanie jakiś podręcznik, jedyny, który będzie służył pokoleniom? Bez uporządkowania własnego „historycznego podwórka” możemy służyć przykładem innym krajom?

- Trudno narzucić swoją wizję. Durosselle wydał pracę „Historię Narodów Europy”, w której kompletnie pominał okres Starożytności Grecji. A to jest przecież fundament. Nigdy pewnie nie będzie takiego podręcznika, który wszystkich zadowolony. Chodzi tylko o to, aby w podręcznikach narodowych nie było treści sprzecznych z prawdą historyczną. Interpretacja jest prawem każdego badacza, każdego czytelnika i społeczeństwa w całości. Nie możemy zaprzeczyć faktom, należy dyskutować na temat genezy, przebiegu. W stosunkach polsko-ukraińskich było wiele trudnych sytuacji, ale jak można wynosić z nich przykłady, Japończycy tuż po bombardowaniach w Hiroszynie i Nagasaki, weszli w ścisły sojuszek ze Stanami Zjednoczonymi, które tak naprawdę odbudowały Japonię. Już w okresie wojny koreańskiej to był jeden z najściślejszych sojuszów. Niemcy i Francuzi, którzy rywalizowali ze sobą przez niemal tysiąc lat, też potrafili się porozumieć. Polacy i Ukraińcy, którzy bezpośrednio ze sobą nie prowadzili wojny, mają chyba lepsze perspektywy na dobre porozumienie, niż te państwa, które zdołały takie porozumienie zawrzeć, a które miały ogromnie ciężki, trudny bagaż historyczny.

- Istnieje koncepcja wspólnego rosyjsko-ukraińskiego podręcznika historii. Može warto zabrać o polsko-ukraiński podręcznik historii?

- Zdecydowanie tak. Jesteśmy na takie przedsięwzięcie otwarci. Myślę, że Ukraińcy sami muszą określić swoją wizję historii, bo nawet i politycznie, nawet w wynikach wyborów widać, że granica byłej monarchii Austro-Węgierskiej dzieli i politycznie, i społecznie, i orientacyjnie społeczeństwo ukraińskie. My

z zewnątrz, nie możemy nic w tej materii poradzić. Możemy tylko kibicować, aby powstała bardziej spójna wizja, którą muszą sami Ukraińcy wypracować.

- Czy Ukraina powinna korzystać z doświadczeń Polski w integracji europejskiej? Jaka jest rola Polski w towarzyszeniu Ukrainie w drodze do Wspólnoty Europejskiej?

- Oczywiście jesteśmy w jakimś stopniu źródłem, ale nie chcemy twierdzić, że nasze doświadczenie jest uniwersalne. Ale ponieważ mieliśmy ustrój komunistyczny, tak jak Ukraina, podobnie jak Bułgaria i Rumunia, to warto skorzystać z naszego doświadczenia. W Rumunii, która jest dużym, ponad 20-milionowym państwem, z zawsze silną armią, zawsze z niezależną polityką zagraniczną, podaje się przykład Polski jako wiodącej. To jest bardzo budujące i my chcemy się takim przykładem dzielić. Jesteśmy otwarci na wszelkie formy współpracy, które w wymiarze gospodarczym jak i w każdym innym, będą mogły służyć tym, którzy zechcą z tego doświadczenia skorzystać.

- Niedługo mijają rok, jak Pan Minister pełni tę kadencję. Ma Pan czas na prywatne życie?

- Jestem trochę pracoholikiem. Przez ostatnie 10 lat pracowałem zarówno w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, jak i na uczelni w Krakowie, co też wymagało czasu i jakiegoś przygotowania. Lubię pracować. I są ludzie, którzy się realizują w pracy. Chcą stworzyć coś, z czego sami są przede wszystkim dumni, a co służy także społecznej ogólnocie. Tak to realizuję i tutaj. Chcemy kilka dobrych projektów zrealizować – Centra Studiów Polskich na największych uniwersytetach poza granicami kraju, poprawy jakości i treści podręczników, które mówią o Polsce. Wreszcie dobrze zrealizować te zadania polonijne, żeby Polonia miała świadomość, że kraj o niej nie zapomni, że udziela jej wszelkiej możliwej pomocy. Ważne jest doświadczenie. Ja znam tę emigrację, więc wydaję mi się, że to jest powód, dla którego jestem zadowolony z pracy.

odin centr, aberuť liderův i rozrobľť programy, to, zaľalomo, realizacjã sľoľej mety, ŝo podobna do litovľskoj, moľľiva.

- В історичному просторі Польщу й Україну поєднують спільна доля, спільна історія, спільна культура. Чи, на Вашу думку, варто інвестувати в ягеллонську традицію?

- Ягеллонська традиція – це один з найкращих прикладів, якими ми можемо пишатися. Незалежно від того, чи вона була реалізована чи ні, вважаю, що з цієї традиції випливає факт, що в 1991 році Польська Республіка була першою державою, яка визнала незалежність України. З іншого боку, польсько-литовський союз повинен був бути, певною мірою, розширений на нинішню територію України. Адже навіть символіка Січневого повстання, 150-ту річницю якого ми відзначаємо в 2013 році, передбачала і Орла, і Литовську Погоню, і Архангела, який символізує Україну. Зрештою, польсько-литовський союз був формою федерації і функціонував найдовше в Європі – з 1385 до 1795 року, якщо завершити його історію третім поділом Польщі. Всі польські повстання XIX століття відбувалися також на території Кресів. Це, звичайно, не означає, що Польща хоче повернутися сюди в політичному вимірі, але ця традиція може бути дуже добрим інструментом для тіснішої співпраці, тому що вона не була конфліктна. Та федерація, яка функціонувала, передбачала існування різних мов, культур та, одночасно, єдність привілеїв та законодавства, спільну закордонну політику і війська, які, загалом, були окремими, а об'єднувалися тільки на час конфліктів. Тобто це дуже цікавий досвід, який інспірує. Українці самі повинні визначити, чи більш відповідною для них є така формула тісних стосунків з Європою з використанням польсько-литовсько-українського досвіду або, навіть, союзу Пilsudського з Петлюрою, в якому йшлося про європейські прагнення України. Звичайно, найкращою була б формула, в якій ми маємо справу з дружельною щодо Польщі Україною. І на таку ми розраховуємо.

- Ревізія історії. Монте-Касіно, Анкона, Тобрук, Битва за Англію... Польські повстання: Січневе, Варшавське... Чи історія об'єднує народ?

- Історія – дуже важливий елемент. Вона, звичайно, не повинна занадто домінувати, тому що не можна всього відсилати до історії. Потрібно усвідомлювати історичний досвід, потрібно використовувати історію у виховному процесі або в процесі формування та зміцнення власної свідомості. Але це не може бути обтяжливим. Ми не можемо від усіх вимагати, щоб на кожному наступному повороті історії приносилися така жертва, як Варшавське повстання. Є інші інструменти, інші методи. І я думаю, що політики, як відповідальні за суспільство та державу люди, повинні користуватися історичним досвідом, але так його коректувати, щоб рішення, що приймаються в різних обставинах, були кращі та ефективніші.

- Кожна нова керівна політична сила заперече або піддає сумніву певні історичні періоди або події. Чи не приведе це в результаті до певної девальвації цінностей молодого покоління? Чи з'явиться якийсь єдиний підручник, який послужить поколінням? Чи можемо служити прикладом для інших країн без упередження власного «історичного подвір'я»?

- Важко нав'язати своє бачення. Дюросель видав «Історію народів Європи», в якій повністю оминув період Стародавньої Греції. Але ж це – фундамент. Ніколи, мабуть, не буде такого підручника, який усіх задовольнить. Йдеться тільки про те, щоб у національних підручниках не було змісту, що суперечить історичній правді. Інтерпретація – це право кожного дослідника, кожного читача і суспільства загалом. Ми не можемо заперечити факти, варто дискутувати на тему генези, перебігу подій. У польсько-українських стосунках було багато складних ситуацій, але висновок можна зробити, спираючись на інші приклади. Япо́нци одразу після бомбардування в Хіросімі і Нагаасакі утворили тісний союз з Сполученими Штатами, які, правду кажучи, відбудували Японію. Вже під

час Корейської війни це був один із найміцніших союзів. Німці і французи, які воювали між собою упродовж майже тисячі років, також зуміли порозумітися. Поляки і українці, які безпосередньо між собою не вели війни, мають, мабуть, кращі перспективи для порозуміння, ніж згадані держави, які змогли такого порозуміння досягнути, попри колосально важкий, складний історичний баґаж.

- Існує концепція спільного російсько-українського підручника історії. Може, варто подбати про польсько-український підручник історії?

- Звичайно, так. Ми відкриті до таких дій. Думаю, що українці самі повинні визначити своє бачення історії, бо, навіть політично, навіть за результатами виборів, видно, що кордон колишньої Австро-Угорської імперії ділить українське суспільство, якщо брати до уваги політичні погляди, специфіку громади, орієнтацію. Ми зовні не можемо ніяк у цій materii поради. Можемо тільки вболівати за те, щоб з'явилося спільне бачення, яке українці повинні самі виробити.

- Чи Україна повинна користуватися досвідом Польщі в європейській інтеграції? Якою є роль Польщі на шляху України до Європейського Союзу?

- Звичайно, ми, в якійсь мірі, є джерелом, але не хочемо стверджувати, що наш досвід універсальний. Проте, оскільки ми мали комуністичний устрій, так само як Україна, як Болгарія і Румунія, нашим досвідом варто скористатися. У Румунії – велика держава з населенням понад 20 млн. осіб, із завжди сильною армією, із завжди незалежною міжнародною політикою, приклад Польщі вважають провідним. Це сприяє розвитку і ми хочемо таким прикладом ділитися. Ми відкриті на будь-які форми співпраці, як в економічному вимірі, так і в кожному іншому, що зможуть служити тим, хто захопче цим досвідом користуватися.

- Невдовзі минає рік, як Ви виконували обов'язки заступника міністра. Чи маєте час на приватне життя?

- Я трішки трудолюбив. Упродовж останніх 10 років я працював одночасно в Музеї польського війська у Варшаві та у вшпному навчальному закладі в Кракові, що вимагало часу і якоїсь підготовки. Я люблю працювати. Є люди, котрі самореалізуються на роботі. Хочуть створити щось, чим, у першу чергу, самі будуть гордитися та що послужить загальній користі. Так і я це роблю. Хочемо реалізувати кілька добрих проєктів: Центри польських студій у найбільших університетах за кордоном, покращення якості і змісту підручників, які говорять про Польщу. Зрештою, добре реалізувати полонійні завдання, щоб Полонія розуміла, що Польща про неї не забула, що надає їй будь-яку можливу допомогу. Важливим є досвід. Знаюся на еміграції і мені видається, що це є приводом для того, щоб я був задоволений роботою.

„Начык” dla Ukraińców

Pracowici Ukraińcy często stają się ofiarami oszustów. Praca za granicą otwiera wielkie perspektywy, które mogą okazać się zwiadowcze.

„Dobry” mężczyzna

Pierwszy przypadek na Wołyniu, związany z przymusową pracą za granicą, miał miejsce w 2002 roku. Historia o 25-letniej kobiecie z dwojgiem dzieci, którą zmuszono do żebrania w Polsce, była znana wówczas całej Ukrainie.

Młoda mama sama wychowywała dwójkę dzieci (4 i 5 lat), mieszkała w awaryjnym budynku i nie miała pieniędzy nawet na chleb. Nagle w jej życiu pojawił się „dobry” mężczyzna, który obiecał dobrą pracę i stabilne wynagrodzenie. Praca za granicą. Trzeba było opiekować się dziećmi w polskiej rodzinie. Kobieta zgodziła się na taką propozycję... Ale jak tylko przejechała przez granicę, została wraz z dwiema córkami sprzedana jako niewolnica i zmuszona do żebrania. Jedną z córek przetrzymywano w kajdankach, a z drugą kobietą powinna była żebrac. Za niewykonanie planu bito ją, a żeby bardziej ukarać, kaleczono na jej oczach dzieci.

Pewnego razu została zatrzymana przez polskich policjantów za żebranie. Opo wiedziała im o wszystkim. Za tydzień policja znalazła drugą córkę i wysłała dzieci razem z matką na Ukrainę.

Praca modelki

Nie mniej głośny przypadek, związany co prawda z wykorzystywaniem seksualnym, dotyczył działalności tzw. agencji modelek na Wołyniu. Na casting do agencji przyszła Iryna, która pochodziła z bardzo biednej rodziny. Powiedziano jej, że zrobią zdjęcie, a jeżeli ona nadaje się do pracy w agencji, to pojedzie pracować do Polski. W trakcie fotografowania dziewczyny były ubrane, więc casting nie wywołał podejrzeń. Irynie powiedziano także, że jeżeli zostanie zatrudniona, to załatwią jej paszport, wizę, podpiszą z nią umowę i będzie pracowała w studiu internetowym. Praca legalna, żadnego wykorzystywania seksualnego i rozbiegania się. Najbardziej Iryna ucieszyła się z wynagrodzenia – 800 euro! Już w następnym dniu zadzwonili do niej i powiedzieli, że nadaje się do pracy. Przyszła do agencji, podpisała umowę, której jej nawet nie pozwolono przeczytać.

W agencji poinformowali, że za przejazd i zakwaterowanie płaci firma, wyżywienie – we własnym zakresie. Wynagrodzenie dostanie po powrocie na Ukrainę. Musiała pożyczyc pieniądze, żeby wystarczyć na drogę.

W Polsce dziewczynom od razu zabrano paszporty. Przywieziono je do budynku, w którym wyposażone było miejsce pracy dla modelek z Ukrainy. Kiedy Iryna weszła do studia – niewielkiego pokoju – zobaczyła siedzącą przed kamerami gołą dziewczynę, które pokazywały swoje ciała, uśmiechały się, tańczyły i nie zwracały uwagi na nowe koleżanki. Iryna

była w szoku, zaczęła płakać i prosić, by odwieziono ją do domu, bo nie chce się zajmować pornografią. Usłyszała, że może pojechać nawet dziś, ale musi zapłacić karę – 1 tys. dolarów. Przewidywała to podpisana przez nią umowa.

Zaczęła pracować... Miała obowiązek pokazywania swojego ciała przez 12-14 godzin z rzędu. Po 4 godzinach, miała 15-minutową przerwę. Pracowała często od 6 wieczorem do godziny 11-12 rano. W każdym momencie można było dostać karę za to, że nie tak się uśmiecha, nie trzymasz klienta, długo siedzisz w toalecie, długo pijesz herbatę, dużo jesz i tyjesz. O wysokości kary nikt nie informował. Powiedzieli, że wylicza na Ukrainie. Minął miesiąc, dziewczynom dali po 30 złotych, odwieźli do Warszawy, gdzie musiały poprosić ukraińskich kierowców, by odwieźli je na Ukrainę. Po kilku dniach dostała telefon. Powiedzieli, że może przyjechać do wynagrodzenia. W agencji pokazano jej listę, na której wymieniono wszystkie kary, w tym wyliczone pieniądze za zakwaterowanie, wizę, przejazd. Otrzymała tydzień 280 dolarów.

Po jakimś czasie została wezwana na milicję, gdzie ją poinformowano, że przeciwko jej pracodawcom wszczęto zostało postępowanie karne. W trakcie śledztwa została uznana za ofiarę handlu ludźmi.

Bezpłatne jagody

Łuczanka Nina wraz ze swoim narzeczonym Andrzejem, postanowili pojechać za granicę, aby zrobić trochę pieniędzy na wesela. Mówiono im, że za dwa letnie miesiące, dwie osoby mogą zarobić 12 tys. euro. Robota nie ciężka – zbieranie jagód w Szwecji. W dodatku powiedział im o takim zarobku ojciec chrzestny Andrzeja, który już kilka razy jeździł zbierać jagody. Do Niny i Andrzeja dołączyli się także inni członkowie rodziny – matka Andrzeja oraz jego siostra z mężem.

Wkrótce ojciec chrzestny poprosił o zapłacenie z góry 450 euro za każdą osobę – pieniądze były potrzebne dla załatwienia niezbędnych dokumentów. Powiedział także, że pojadą nie do Szwecji, a do Finlandii, w dodatku swoim samochodem i za własne pie-niędże. Takie były warunki zatrudnienia. Więc trzeba było wydać dodatkowe pieniądze na benzynę – 1 tys. dolarów na wszystkich.

Gdy otrzymali paszporty z wizami, szwagier Andrzeja zaczął coś podejrzawać, ponieważ wizy były turystyczne, a nie z prawem do pracy. Ale ojciec chrzestny uspokajał – tak jest bezpiecznie.

W Finlandii 200 Ukraińców zakwaterowano w starej szkole, w której nie było normalnych warunków do życia. Komu się nie podobało, mógł zamieszkać na kempingu za dodatkowe pieniądze.

Następnie okazało się, że pracy nie ma. W tym roku z powodu surowej zimy jagód w Finlandii nie było. Pracodawcy o tym, że jagód nie ma, wiedzieli jeszcze wiosną. Gdy zaczęli się domagać zwrotu swoich pieniędzy, zagrożono im deportacją.

Rozczarowani i oszukani wrócili do domu. Zwrócili się do organów sprawiedliwości, ale z powodu braku dowodów, nie wszczęto postępowania karnego. A ojciec chrzestny w następnym roku powiolił nowych Ukraińców na zbieranie jagód do Finlandii.

Rady specjalistów:

Żeby nie zostać ofiarami handlarzy ludźmi, którzy w perfidny sposób zachęcają ludzi do pracy, warto pamiętać o kilku prostych zasadach.

1. Przed wyjazdem trzeba dostać pełną informację o przyszłej pracy, pracodawcy i warunkach zakwaterowania za granicą.

2. Agencja, która zatrudnia obywateli Ukrainy za granicą, powinna posiadać licencję Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej Ukrainy.

3. Zgodnie z prawem Ukrainy, agencja pracy nie ma prawa do zmuszania potencjonalnego pracownika do zapłacenia za zatrudnienie do tej pory, póki nie zostanie podpisana umowa o pracę między obywatelem Ukrainy, a zagranicznym pracodawcą.

4. Czytać umowę o pracę należy z prawnikiem. Szczególnie trzeba zwrócić uwagę na takie elementy umowy, jak „świadczanie wszystkich rodzajów pracy, których wymaga pracodawca”, „świadczanie pracy na rzecz pracodawcy”, „w razie braku pracy mam obowiązek wykonywania innych rodzajów pracy” itd.

5. Nie podpisywać dokumentów, sporządzonych w niezrozumiałym języku albo takich, w których opuszczono jakieś słowa czy linijki, które ktoś może wypełnić po tym, jak podpisacie umowę. Warto obowiązkowo zachować wzór umowy z podpisami.

Tetiana ZUBRYK

P.S.: Ze względów etycznych imiona osób, o których mowa w artykule, zostały zmienione.

«Гачок» для українців

Працьовитий український народ часто стає жертвою успішного «заманухи». Робота за кордоном обіцяє великі перспективи, які можуть виявитися оманливими.

що проїзд і проживання будуть за кошти фірми, харчуватися доведеться за власні гроші. Зарплату в Польщі вони отримувати не будуть, розрахуються з ними лише після повернення в Україну. Довелося позичати гроші, аби вистачило на дорогу.

У Польщі в дівчат відразу забрали паспорти і привезли до будинку, де було облаштоване місце роботи для моделей з України. Коли дівчина зайшла в студію – невелику кімнату, побачила дівчат, котрі сиділи голи перед відеокамерами, демонстрували статеві органи, постійно усміхалися, танцювали і не звертали уваги на майбутніх колег. Ірина була шокowana і стала плакати-просити, щоб її відвели додому, бо вона не хоче займатися порнографією. Її пояснили, що вона може їхати хоч сьогодні, але повинна заплатити штраф у розмірі 1 тис. доларів, який був передбачений договором.

Дівчина почала працювати... У її обов'язки входило сидіти і демонструвати своє тіло упродовж 12-14 годин. Відпочивати можна було за чотири години роботи один раз упродовж 15 хвилин. Працювали з шостої вечора до 11-12 години дня. Щодня можна було заробити штраф за те, що не так усміхається, не утримуєш клієнта, довго сидиш в туалеті, довго п'єш чай, багато їси і гладшаєш. Розміру штрафу ніхто не знав. Сказали, що вирахують в Україні. Коли минув місяць, дівчатам дали по 30 злотих і відправили в Варшаву, де вони просили українських водіїв дозвезти їх до Луцька. Через кілька днів дівчини зателефонували і сказали, що вона може прийти по свою зарплатню. Коли прийшла по гроші, то побачила листок, на якому були записані всі її штрафи, вихарувані гроші за проживання, візу, за проїзд. За роботу Ірина заплатила аж 280 доларів.

Через деякий час її викликали у міліцію, де повідомили, що проти її кривдників відкривають кримінальну справу. У ході досудового слідства їй було визнано потерпілою від торгівлі людьми.

Робота моделлю

Не менш гучний випадок, цього разу сексуальної експлуатації, пов'язаний із роботою, так званого, модельного агентства на Волині, на casting до якого прийшла Ірина, сім'я котрої жила дуже бідно. Її пояснили, що потрібно прийти і сфотографуватися, а якщо зовнішність підходить для роботи в агентстві, то вона зможе поїхати на роботу до Польщі. Фотографували дівчат в одязі, тому у них не виникло жодної підозри. Як пояснили дівчині, якщо вона пройде casting, то їй зроблять паспорт, візу, з нею підпишуть контракт і вона працюватиме моделлю в Інтернет-студії. Робота повністю легальна, жодних сексуальних домагань і роздягань. Найбільше Ірину тишила зарплата – 800 евро! Уже наступного дня їй зателефонували і повідомили, що вона підходить для роботи. Дівчина прийшла в агентство, підписала договір, який їй навіть не дали прочитати.

В агентстві попередили,

транспортом і за власний кошт – такі умови працевлаштування. Тому потрібно було розрахувати додаткові витрати на бензин – це ще тисяча доларів на усю родину.

Коли отримали паспорти з візами на руки, то швагро Андрія заціодзрив щось неладне, адже віза була не трудовою, а туристичною. Однак хресний своїм заспокоїв заробітчан, мовляв, так безпечніше.

У Фінляндії 200 українців поселили у приміщенні старої школи, де не було умов для життя. Кому не подобалося, могли поселитися у кемпінгу за додаткову оплату.

Коли дійшла справа до роботи, виявилось, що її немає. Аж до того року чорниці у Фінляндії не вродили через сувору зиму. Про відсутність урожаю українські роботодавці знали ще на весні. Коли заробітчани почали вимагати своїх грошей, ім почали погрожувати депортацією.

Розчаровані й ошукані повернулися додому. Звернулися до правоохоронців, але через недостатність доказів кримінальна справа так і не зрушила з місця. А хресний батько наступного року повів нову партію довірливих українців збирати ягоди у Фінляндію.

Поради спеціалістів

Аби не стати жертвами торговців людьми, котрі шахрайськими методами залучають людей до роботи, слід пам'ятати про прості речі.

1. Перед поїздкою треба отримати повну інформацію про майбутню роботу, роботодавця і умови життя за кордоном.

2. Агентства із працевлаштування громадян України за кордоном повинні мати ліцензії Міністерства праці та соціальної політики України.

3. Згідно із чинним законодавством України, агентство із працевлаштування не має права вимагати від потенційного заробітчанина коштів за працевлаштування, доки не буде укладений трудовий договір між громадянином України та заробітчаном підприємством.

4. Читати трудові договори необхідно з юристом. Особливо звертати увагу на такі пункти, як «виконувати усі види робіт на вимогу роботодавця», «виконувати роботу на вимогу роботодавця», «за відсутності певної роботи, зобов'язуюся виконувати інші види робіт» тощо.

5. Не підписувати документів на незрозумілій вам мові, або в яких є пропущені слова/рядки, які хтось може заповнити після того, як ви підпишете договір. Слід обов'язково зберігати примірник угоди з підписами.

Тетяна ЗУБРІК

P.S. Імена героїв публікації змінено з етичних міркувань.

Як стати волонтером?

Jak zostać wolontariuszem?

Stosunek do wolontariatu w naszym kraju często jest błędny albo, inaczej mówiąc... zniekształcony. Aby zostać wolontariuszem czy wolontariuszką, należy najpierw wiedzieć i przede wszystkim uświadomić sobie, co to jest wolontariat. W dzisiejszym artykule opowiem o tym, czym się zajmuje wolontariusz i jak zostać wolontariuszem za granicą.

«Ratowniczka» Wikipedia informuje, że «wolontariat to dobrowolna, bezpłatna działalność osób fizycznych – wolontariuszy – na rzecz innych. Również, jest to sposób wsparcia, opieki, udzielenia pomocy członkom wspólnoty; relacji międzyludzkich na rzecz wspólnego odzyskania nowych dróg rozwiązania problemów. To stwarza możliwości do nauki i rozwoju w życiu każdego człowieka».

EVS, czyli Europejska Służba Wolontariatu to organizacja stwarzająca możliwości dla dobrowolnej pracy za granicą (bez uzyskania wynagrodzenia). Projekty są realizowane w okresie od 2 do 12 miesięcy. Wolontariusze wyjeżdżają do jednego z krajów UE, aby pomagać pozarządowej organizacji non-profit, zdobywając jednocześnie wiedzę, poprzez pracę i nowe doświadczenie.

Kto może uczestniczyć w EVS?

Jednym ograniczeniem dla wolontariuszy w EVS jest... wiek. W programie mogą uczestniczyć osoby od 18 do 30 lat. Żadnych innych ograniczeń po prostu nie ma! Oczywiście musisz mieć odwagę, aby trafić do nowego środowiska, do nowej kultury. Ważna jest motywacja do robienia czegoś ciekawego i potrzebnego na rzecz innych, pragnienie odkrywania świata i uczenia się. Jeśli posiadasz te cechy, jesteś idealnym kandydatem do udziału w EVS.

Co robi wolontariusz?

Projekty EVS są różne. Można pracować z dziećmi, opiekować się seniorami lub osobami niepełnosprawnymi. Można być wolontariuszem w organizacji, która prowadzi imprezy kulturalne, dba o środowisko, rozpowszechnia informacje o UE. Możliwość jest mnóstwo.

Jest to okazja do działalności w różnych dziedzinach. Praca może dotyczyć kultury, młodzieży, sportu, pomocy społecznej, dziedzictwa kulturalnego, sztuki, obrony cywilnej, ochrony środowiska, rozwoju współpracy... Należy wiedzieć, że projekty nie przewidują wykonywanej ingerencji w krytyczne sytuacje polityczne (chodzi o pomoc humanitarną, bezpośrednią pomoc w wypadkach). Najpierw należy zrozumieć i uświadomić sobie, co chciałoby się robić i znaleźć odpowiednią kategorię w bazie danych, zawierającej informacje o projektach.

Dokąd pojechać?

Według zasad programu „Młodzież w działaniu” w ramach którego są realizowane projekty EVS, młodzież z Ukrainy może pojechać do jednego z krajów UE: Austrii, Belgii, Bułgarii, Wielkiej Brytanii, Grecji, Danii, Estonii, Irlandii, Hiszpanii, Włoch, Lotwy, Litwy, Luksemburgu, Niderlandów, Niemiec, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Słowenii, Węgier, Finlandii, Francji, Czech, Szwecji, na Cypr, Maltę, a również do krajów członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu – Islandii, Liechtensteinu, Norwegii lub do kraju kandydującego do UE – Turcji.

Co należy uczynić, aby zrealizować marzenie o wolontariacie?

Jeśli wszystkie plusy i minusy zostały uwzględnione i w końcu zdecydowałeś się uczestniczyć w EVS, wyslij swoje CV i list motywacyjny w języku angielskim jednemu z przedstawicieli programu «Młodzież w działaniu» albo do jakiegokolwiek organizacji pozarządowej, która jest gotowa udzielić ci pomocy.

W liście motywacyjnym należy szeroko podać informację: dlaczego zainteresowałeś się EVS; dlaczego chcesz wyjechać za granicę, jakie masz zainteresowania; jak wyobrażasz sobie swój dalszy rozwój; o doświadczeniu w dziedzinie komunikacji czy współpracy międzynarodowej; gdzie później zastosujesz zdobytą wiedzę i umiejętności po powrocie do domu; cechy charakteru (pozytywne i negatywne) oraz do-

świadczanie w dziedzinie nieakademickiej – praca, wolontariat, działalność w organizacjach pozarządowych.

Jeszcze odrobina szczegółów o projekcie

Jednym z ważnych etapów jest poszukiwanie miejsca, gdzie będzie odbywał się wolontariat. To zajmie trochę czasu. Następnie należy napisać projekt i podać go z prośbą o finansowanie do Agencji Narodowej – przedstawiciela programu «Młodzież w działaniu» w tym kraju, który wybrałeś. Uwaga: projekt należy składać w takich terminach: 1 lutego, 1 kwietnia, 1 czerwca, 1 września lub 1 listopada. Po tym trwają 3 długie miesiące oczekiwania na to, czy Agencja Narodowa zatwierdzi projekt i udzieli odpowiedzi.

Kto i w jaki sposób finansuje EVS?

Wolontariat jest finansowany w ramach programu UE «Młodzież w działaniu». Otrzymasz pieniądze na pobyt i wyżywienie, pokrycie kosztów podróży związanych z pracą, podróży międzynarodowej – od domu do miejsca wolontariatu i z powrotem oraz kieszonkowe. Suma kieszonkowego zależy od kraju, do którego się wybierasz (zazwyczaj 80-100 euro).

Gdzie można znaleźć informacje o projektach EVS?

Informacja o projektach znajduje się na stronie internetowej http://ec.europa.eu/youth/youth-in-action-programme/european-voluntary-service_en.htm. Tam są podane opisy projektów, czyli informacja o organizacji, która jest zainteresowana w pracy wolontariusza/wolontariuszki, oraz zadania.

Bardzo się przyda strona internetowa organizacji «Młodzież w działaniu – Ukraina»: <http://yia.org.ua>. Również dużo wspólnot byłych i obecnych uczestników EVS z opisami projektów, można znaleźć na Facebooku.

I jeszcze o tym, dlaczego warto zostać wolontariuszem za granicą

Przyczyn w rzeczywistości jest bardzo dużo. Przede wszystkim, wolontariat to jest przyгода. Znajomości (często międzynarodowe) z nowymi ludźmi, zdobycie nowego doświadczenia, nauka języka i poznanie nowej kultury! Jest to także realizacja jednej z najważniejszych potrzeb każdego człowieka – uczynić coś dobrego nie dla siebie, lecz na rzecz innych.

Ставлення до волонтерства як явища у нашій країні часто хибне, чи то... спотворене. Щоб стати волонтером або волонтеркою треба, для початку, знати, а головне, усвідомлювати, що таке волонтерат. У нинішній статті розповімо, чим займається волонтер та як стати волонтером за кордоном.

«Рятівна» Вікіпедія подає, що «волонтерська діяльність – добровільна неприбуткова діяльність фізичних осіб – волонтерів, спрямована на надання допомоги. Також – це спосіб підтримки, піклування, надання допомоги членам громади; взаємодії між людьми для спільного вироблення нових шляхів вирішення проблем. Це створює можливості для навчання та розвитку впровадження життя кожної людини».

EVS, тобто Європейська волонтерська служба, – це організація, яка дає можливість добровільно працювати за кордоном (без отримання заробітної платні). Тривалість реалізації проектів – від 2 до 12 місяців. Ви виїжджаєте до однієї з країн Європейського Союзу, щоб допомагати недержавній неприбутковій організації, водночас, навчаючись через працю й отримуючи новий досвід.

гії, Болгарії, Великобританії, Греції, Данії, Естонії, Ірландії, Іспанії, Італії, Кіпру, Латвії, Литви, Люксембургу, Мальти, Нідерландів, Німеччини, Польщі, Португалії, Румунії, Словаччини, Словенії, Угорщини, Фінляндії, Франції, Чехії, Швеції або країн-учасниць Європейської асоціації вільної торгівлі – Ісландії, Ліхтенштейну, Норвегії або до країни-кандидата вступу в ЄС – Туреччини.

Що треба зробити, щоб мрія про волонтерат стала реальністю?

Якщо усі «за» і «проти» зважені й ви остаточно вирішили поїхати на EVS, то надішліть одному з інформаційних представників програми «Молодь в дії» або до будь-якої іншої громадської організації, що погодиться вам допомогти, своє резюме та мотиваційний лист англійською мовою.

У мотиваційному листі варто широко розкрити наступне: чому цікавитесь EVS; чому хочете поїхати за кордон, ваші вполювання; яким бачите свій подальший розвиток; досвід у сфері міжнародної комунікації/співробітництва; як хотіли би використовувати набуті знання й навички, повернувшись додому; риси характеру (позитивні й негативні), а також досвід в неакадемічній сфері – робота, волонтерат, діяльність в громадських організаціях.

Ще трішки деталей про проект

Один із важливих етапів – пошук місця, де відбуватиметься ваш волонтерат. На це може знадобитися трохи часу. Далі – написання проекту й подання його на фінансування до Національного агентства – представництва Програми «Молодь в дії» у тій країні, яку оберете. Важливо: подавати проект слід до одного з наступних дедлайнів: 1 лютого, 1 квітня, 1 червня, 1 вересня або 1 листопада. Після цього розпочинаються 3 довгі місяці очікування на те, коли Національне агентство затвердить проект і дасть відповідь.

Хто і яким чином фінансує EVS?

Волонтерат фінансується в рамках Програми ЄС «Молодь в дії». Вам даватимуть гроші на проживання й харчування, локальні перезиди, пов'язані з роботою, міжнародний переїзд – з дому до місця волонтерату й назад, а також кишенькові. Розмір кишенькових залежить від країни, до якої їдете (переважно 80-100 евро).

Де можна знайти інформацію про проекти EVS?

База даних проектів знаходиться на Інтернет-сторінці http://ec.europa.eu/youth/youth-in-action-programme/european-voluntary-service_en.htm. Тут – описи проектів, тобто інформація про організацію, що зацікавлена приймати волонтера/волонтерку, а також завдання.

Надзвичайно корисний сайт організації «Молодь в дії – Україна»: <http://yia.org.ua>. Також чимало спільнот колишніх і теперішніх EVS-івців та описи проектів можна знайти на Facebook.

І ще про те, чому варто поїхати на волонтерат за кордон

Причин насправді дуже багато. Перше, волонтерат – це пригода. Знайомства (часто міжнародні) з новими людьми, новий досвід, вивчення мови й пізнання нової культури! А ще – це реалізація однієї з найважливіших потреб кожної людини – зробити щось корисне не для себе, а для інших.

Куди поїхати?

Згідно з правилами Програми «Молодь в дії», в рамках якої реалізуються EVS-проекти, молодь з України може поїхати до однієї з країн Європейського Союзу: Австрії, Бель-

Ważne sprawy polonijne...

8 lutego w Konsulacie Generalnym RP w Łucku, odbyło się spotkanie z Prezesami Towarzystw Kultury Polskiej, nauczycielami uczącymi języka polskiego z Łuckiego Okręgu Konsularnego oraz z nauczycielami delegowanymi przez ORPEG.

Spotkanie dotyczyło planów działania placówki w zakresie współpracy z Polonią w 2013 roku, zasad przyznawania i rozliczania środków finansowych na realizację projektów polonijnych, polityki wizowej wobec organizacji polonijnych oraz spraw bieżących.

Po powitaniu przybyłych gości przez Konsula Krzysztofa Sawickiego, głos zabrała pani Konsul Beata Brzwyca. Konsulat Generalny wprowadził nowy sposób rejestracji wniosków wizowych dla następujących grup: posiadaczy Karty Polaka, osób ubiegających się o wizę w celu repatriacji, członków organizacji polonijnych ubiegających się o wizę w związku z realizacją swych zadań statutowych, osób udających się na zaproszenie polskich podmiotów sfery budżetowej, współmałżonków obywateli polskich oraz obywateli innych państw

UE oraz VIP-ów. W sposób merytoryczny i wyczerpujący, Beata Brzwyca wyjaśniła rejestrację wniosków wizowych, a także sposobów ich składania bezpośrednio w Konsulacie. Szczegółowo odpowiadała na liczne pytania obecnych, bowiem okazało się, że nowa polityka składania dokumentów, przysparza niemało kłopotów w środowisku polonijnym.

Konsul Karolina Gólbewska podjęła tematy dotyczące edukacji młodzieży w Polsce oraz Olimpiady z języka polskiego, która odbędzie się dnia 16 lutego. Na spotkaniu poruszono kwestię obchodów 70. rocznicy rzezi wołyńskiej, a także omawiano bardzo ważny temat dla wszystkich Polaków żyjących w Łucku, w Okręgu Łuckim i na Wołyniu – organizacji w Łucku Domu Polskiego. Od wielu lat istnieją plany utworzenia takiego miejsca, które

byłoby wizytówką kultury polskiej i działalności Towarzystw skupiających Polaków i sympatyków Polski. Po spotkaniu i dyskusji, odnoszącej się do sprawy, wyrażono nadzieję, że wszyscy mówią na ten temat prawie jednym głosem, a Konsul Krzysztof Sawicki zasiał w naszych sercach szczytę nadziei, że takie ważne przedsięwzięcie, może być w niedalekiej przyszłości realizowane.

MW

Важливі справи полонійні...

8 лютого нинішнього року в Генеральному консульстві РП у Луцьку відбулася зустріч із головами товариств польської культури, вчителями, котрі викладають польську мову у Луцькому консульському окрузі, та вчителями, делегованими ORPEG.

Зустріч стосувалася планів діяльності дипломатичної установи в сфері співпраці із Полонією в 2013 році, правил виділення та розрахунків коштів на реалізацію полонійних проектів, візової політики щодо полонійних організацій, а також існуючих проблем.

Після привітання гостей Консулом Кишиштофом Савіцьким, голос надали Консулу Беаті Бжівчій. Генеральне консульство запровадило новий спосіб реєстрації візових анкет для наступних груп: власників Карты поляка; осіб, котрі звертаються для отримання візи з метою репатріації, членів полонійних організацій, котрі звертаються для отримання візи у зв'язку із реалізацією своїх статутних завдань; осіб, котрі їдуть на запрошення польських суб'єктів бюджетної сфери; чоловіків або дружин польських громадян або громадян інших країн ЄС та VIP-ів. Beata Bzwyca змістовно та вичерпно розповіла про реєстрацію візових анкет, а також способи їх безпосереднього подання в консульстві. Детально відповіла на численні запитання присутніх, оскільки виявилось, що нова політика подання документів викликає немало клопотів у полонійному середовищі.

Консул Кароліна Голубевська порушила тематику, яка стосується навчання мови у Польщі та Олімпіади з польської мови, що відбувається 16 лютого. На зустрічі піднімалися питання про відзначення 70-ї річниці Волинської трагедії а також ішлося про дуже важливу проблему для усіх поляків, котрі живуть у Луцьку, в Луцькому окрузі та на Волині – організація в Луцьку Польського Дому. Впродовж багатьох років існують плани щодо створення такого місця, яке стало би візитною картою польської культури і діяльності товариств, що гуртують поляків та прихильників Польщі. Після зустрічі та дискусії склалося враження, що усі говорять про цю тему майже однаково, а Консул Кишиштоф Савіцький засіяв у наших серцях крихту надії, що таке важливе починання може бути у недалекому майбутньому реалізоване.

BM

Wydział Kultury Rady Miasta Łuck
Centrum Kultury w Lublinie
Towarzystwo Kultury Polskiej na Wołyniu im. Tadeusza Kościuszki

ogłaszają

VI Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy

organizatorzy konkursu ubiegają się o patronat
Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku
Mera Miasta Łuck
Prezydenta Miasta Lublin
Patronat medialny – „Monitor Wołyński”

Założenia ogólne

- VI Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy odbędzie się w dniu 15 marca 2013 r. o godz. 14.00 czasu ukraińskiego. O miejscu prowadzenia konkursu zainteresowane osoby zostaną zawiadomione w późniejszym terminie. Konkurs jest imprezą otwartą, przeznaczoną dla osób mieszkających na stałe lub czasowo na Ukrainie.
- Celem konkursu jest propagowanie literatury polskiej na Ukrainie oraz integracja Polaków i Ukraińców, doskonalenie warsztatu artystycznego, konfrontacja dokonani twórczych.
- Laureaci Konkursu wytypowani podczas eliminacji w Łucku wezmą udział w VI Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, które odbędą się w dniach 26–28 kwietnia 2013 r. w Łucku albo w Lublinie (Polska). O miejscu prowadzenia VI Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa zainteresowane osoby zostaną zawiadomione w późniejszym terminie.
- Laureaci V Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa kwalifikowani są bezpośrednio do udziału w VI Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa bez udziału w eliminacjach konkursowych
- W razie prowadzenia VI Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa w Polsce, laureatom delegowanym z Ukrainy organizatorzy zapewniają transport do Lublina i z powrotem oraz noclegi i wyżywienie w czasie pobytu w Polsce.
- W razie prowadzenia VI Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa w Lublinie, laureaci VI Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy w celu uzyskania wazy do Polski na 2 tygodnie przed wy-

- jazdem (najpóźniej – w dniu 12 kwietnia 2013 r.) muszą posiadać ważny paszport zagraniczny.
- W przypadku braku ważnego paszportu zagranicznego we wskazanym dniu organizatorzy zastrzegają sobie prawo zamiany wytypowanych nagrodzonych laureatów, wyróżnionymi posiadającymi ważny paszport.

Warunki uczestnictwa

- ukończone 15 lat;
- przygotowanie repertuaru nie prezentowanego w poprzednich konkursach;
- przygotowanie repertuaru z zakresu literatury polskiej w języku polskim lub ukraińskim. Wykonawca może reprezentować tylko jedną instytucję (np. szkołę, ośrodek kultury, klub);
- zgłoszenie odbywa się do dnia 12 marca 2013 r. poprzez złożenie KARTY UCZESTNIKA lub zgłoszenie telefoniczne
- Zgłoszenia przyjmują Sofia Mułiar (tel. +38 0979874574) oraz Natalija Katrencikova (e-mail anata11@mail.ru)

Kategorie konkursu:

A. TURNIEJ RECYTATORSKI

- Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory poetyckie w całości lub fragmentach lub 1 utwór poetycki i fragment prozy z literatury polskiej prezentowane w języku polskim lub ukraińskim;
- O jakiegokolwiek zmianie repertuaru na każdym z etapów konkursu uczestnicy muszą natychmiast poinformować organizatorów;
- Łączny czas wykonania nie może przekroczyć 6 minut.

Uwaga: Przekroczenie limitu czasu przez wykonawcę może spowodować wyłączenie go z oceny przez Sąd Konkursowy.

Управління культури Луцької міської ради
Центр культури в Любліні

Товариство польської культури на Волині ім. Тадеуша Костюшка

оголошують

VI Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України

організатори конкурсу клопочуться про патронат
Генерального консула Республіки Польща у Луцьку
Луцького міського голови
Президента міста Люблін
Медійний патрон – «Волинський Монітор»

Загальні засади

- VI Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України відбудеться 15 березня 2013 р. о 14.00 год. за київським часом. Про місце проведення конкурсу зацікавлені особи будуть повідомлені пізніше. Даний конкурс – це відкритий захід, призначений для тих, хто постійно або тимчасово проживає в Україні.
- Метою конкурсу є популяризація польської літератури в Україні, а також інтеграція українців і поляків, вдосконалення артистичних вмінь, співствалення творчих досягнень.
- Лауреати, відібрані під час конкурсу в Луцьку, візьмуть участь у VI Польсько-українських зустрічах майстрів слова у Любліні (Польща), які відбудуться 26-28 квітня 2013 р. у Луцьку або Любліні. Про місце проведення VI Польсько-українських зустрічей майстрів слова зацікавлені особи будуть повідомлені пізніше.
- Лауреати V Польсько-українських зустрічей майстрів слова допускаються до участі у VI Польсько-українських зустрічах майстрів слова без проходження конкурсного відбору.
- У разі проведення VI Польсько-українських зустрічей майстрів слова у Польщі, лауреатам, делегованим з України, організатори гарантують перевезення до Любліна та назад, нічліги та харчування під час перебування у Польщі.
- У разі проведення VI Польсько-українських зустрічей майстрів слова у Польщі, делеговані до Любліна лауреати VI Декламаторського конкурсу польської поезії і прози для мешканців України, за 2 тижні до фіналу (найпізніше – 12 квітня 2013 р.) повинні мати дійсний закордонний

паспорт (для отримання візи).

- Якщо котрийсь із лауреатів у вказаний день не матиме дійсного закордонного паспорта, організатори мають право замінити його однією з осіб, відзначених у конкурсі, котра матиме дійсний закордонний паспорт.

Умови участі

- мати повні 15 років;
- підготувати репертуар, якого даний учасник не представляв у попередніх конкурсах;
- до репертуару мають входити твори польської літератури на польській або українській мові. Виконавець може представляти лише одну інституцію (наприклад, навчальний заклад, будинок культури чи клуб);
- заява для участі відбувається до 12 березня 2013 р. шляхом заповнення АНКЕТИ УЧАСНИКА (безпосередньо або за телефоном);
- заяви приймають Софія Муляр (тел. +38 0979874574) та Наталія Катренчикова (e-mail anata11@mail.ru)

Конкурсні категорії

A. ДЕКЛАМАТОРСЬКИЙ ТУРНІР

- Repertuar учасників має складатися з 2 поетичних творів чи їх фрагментів, або з 1 поетичного твору та 1 фрагменту прози з польської літератури на польській чи українській мові;
 - Про будь-яку зміну репертуару на будь-якому з етапів конкурсу учасники повинні негайно повідомити організаторів;
 - Загальний час виконання не може перевищувати 6 хвилин.
- Увага: Перевищення виконавцем часового ліміту може призвести до його виключення зі списку учасників конкурсу, котрі оцінюються.

Польська преса про Схід Polska prasa o Wschodzie

Na papierze ZSRR istnieje nadal?

Były białoruski prezydent Stanisław Szuszkiewicz podczas zbierania materiałów do swojej autobiografii odkrył, że zniknął dokument potwierdzający rozwiązanie ZSRR.

Szuszkiewicz mimo poszukiwań nie znalazł oryginału, a jedynie kopię umowy z 1991 r. Oficjalne źródła białoruskie potwierdziły słowa Szuszkiewicza. Wasiłij Ostrejko, urzędnik odpowiedzialny za materiały archiwalne Wspólnoty Niepodległych Państw przyznał, że nie zna miejsca przechowywania dokumentu. Szuszkiewicz podejrzewa, że oryginał umowy rozwiązania ZSRR mógł zostać skradziony na zamówienie jakiegoś zamożnego kolekcjonera.

Rzeczpospolita, 7 lutego 2013 roku

На папері СРСР продовжує існувати?

Колишній Президент Білорусі Станіслав Шушкевич під час збирання матеріалів до своєї автобіографії з'ясував, що зникнув документ, який підтверджує припинення діяльності СРСР.

Шушкевич, незважаючи на пошуки оригіналу, знайшов лише копію договору 1991 р. Офіційні білоруські джерела підтвердили слова Шушкевича. Васілій Острейко, працівник, відповідальний за архівні матеріали Співдружності Незалежних Держав, зізнався, що не знає місцезнаходження документа. Шушкевич підозрює, що оригінал договору про припинення діяльності СРСР міг бути викраденим на замовлення якогось зamoжого колекціонера.

Rzeczpospolita, 7 лютого 2013 року

Wódka, koniak i tańce... Dlaczego Rosja świętuje rocznicę powołania Gułagu?

Była i obecna kadra osławionego Gułagu uczciła rocznicę powołania tej instytucji. Obóz przymusowej pracy Usoł'Łag dla więźniów kryminalnych i politycznych, powstał w 1938 roku i miał jeden z największych współczynników śmiertelności wśród wszystkich gułagów.

W ramach hucznie obchodzonej 75. rocznicy powstania jednego z najbardziej znanych rosyjskich łagrow, kadra wznosząc toasty ogłasza występ dzieci, słuchała przemówień i korzystała z bufetu.

Dziwne przyjęcie zorganizowane przez miejscowych urzędników oraz byłych strażników w celu uczczenia powstania obozu pracy przymusowej, nie miało żadnych odniesień do horroru, z jakim wiązała się jego działalność.

Regionalny wydział rosyjskiej służby więziennej w Solikamsku ogłaszając rocznicę podkreślił, że wprowadzone w ramach stalinowskiej polityki tradycje są nadal wartościowe.

Szacuje się, że system obozów stalinowskich pochłonął 25 milionów ofiar – w wyniku uwięzienia, deportacji czy katorżniczej pracy w obozach.

www.kresy.pl, 8 lutego 2013 roku

Горілка, коньяк і танці... Чому Росія святкує річницю створення ГУЛАГу?

Колишні та нинішні працівники відомого ГУЛАГу відзначили річницю створення цієї організації. Табір примусової праці Усоляг для кримінальних та політичних в'язнів з'явився у 1938 році та мав один із найвищих показників смертності серед усіх ГУЛАГів.

У рамках 75-ї річниці створення одного із найбільш знаних російських таборів працівники, виголосивши тости, спостерігали за виступами дітей, слухали промови та користувалися буфетом.

Дивне святкування було організоване місцевими урядовцями та колишніми охоронцями закладу з метою шанування створення табору примусової роботи і не мало жодних асоціацій із жахіттями, з якими була пов'язана його діяльність.

Регіональне відділення пенітенціарної служби в Солікамську, проголошуючи річницю, підкреслило, що запроваджені в рамках сталінської політики традиції продовжують бути цінними.

Вважається, що система сталінських таборів знищила 25 мільйонів людей в результаті у в'язень, депортацій чи каторжної роботи.

www.kresy.pl, 8 лютого 2013 року

Rosja wypowiedziała Polsce wojnę handlową

Moskwa zapowiedziała całkowite wstrzymanie importu produktów żywnościowych z Polski oraz innych krajów UE. Na rosyjską czarną listę tym razem trafiły ziemniaki.

Już 1 kwietnia Rosja wprowadzi zakaz importu warzyw z Polski. Chodzi o sadzianki ziemniaka, które poza Polską do Rosji w największej ilości eksportują także Holandia, Niemcy, Finlandia i Wielka Brytania - wynika z informacji „Dziennika Gazety Prawnej”. Ponadto „Moskowskiej Komсомолець”, powołując się na źródło w Federalnej Służbie Nadzoru Weterynaryjnego i Fitosanitarne-go, przekazał, że Rosja rozważa też wprowadzenie zakazu importu ziemniaków spożywczych z UE.

Dziennik Gazeta Prawna, styczeń 2013 roku

Росія оголосила Польщі торговельну війну

Москва оголосила про повне припинення імпорту продуктів харчування із Польщі та інших країн ЄС. Цього разу до «чорного списку» потрапила картопля.

«Вже 1 квітня Росія запровадить заборону на імпортування овочів із Польщі. Йдеться про насінневу картоплю, яку, окрім Польщі, в Росію великими кількостями експортують також Голландія, Німеччина, Фінляндія та Великобританія», - написав «Dziennik Gazety Prawnej». Крім того, «Московський комсомолець», посилаючись на джерело у Федеральній службі ветеринарного та фітосанітарного контролю, заявив, що Росія роздумує над заборону імпорту харчової картоплі з ЄС.

Dziennik Gazeta Prawna, січень 2013 року

Gazprom: Ukraina nie miała podstaw do zmniejszenia zakupu gazu

Rosyjski Gazprom oświadczył, że Ukraina nie miała żadnych podstaw, by zmniejszać ilość gazu kupowanego od Rosji, a rachunek na 7 mld dolarów, nadesłany niedawno ukraińskiemu Naftohazowi, ma pokryć straty związane z ograniczeniem odbioru tego surowca.

Gazprom nie zgadza się na obniżkę cen bieżącego paliwa, o co bezskutecznie zabiegają władze w Kijowie. Ukraińcy mówią, że choć są sąsiadami Rosjan, płacą za rosyjski gaz jedną z najwyższych stawek w Europie.

Polska Agencja Prasowa, 6 lutego 2013 roku

Газпром: «Україна не має передумов для зменшення закупівлі газу»

Російський «Газпром» заявив, що Україна не має жодних передумов, щоб зменшити кількість газу, який купує в Росії, а рахунок на 7 млрд доларів, виставлений нещодавно українському «Нафтогазу», має компенсувати втрати, пов'язані з недобором цієї сірої неруди.

«Газпром» не погоджується на зниження цін на блакитне паливо, про що безрезультатно домовляється Київ. Українці говорять, що хоча вони й сусіди росіян, проте платять за їхній газ одну із найвищих цін у Європі.

Polska Agencja Prasowa, 6 лютого 2013 року

Польська преса про Україну Polska prasa o Ukrainie

Kwaśniewski i Cox: Ukraińska służba więzienna kłamie

Służba Więzienna Ukrainy mija się z prawdą, utrzymując, że była premier Julia Tymoszenko przetrzymywana jest w dobrych warunkach - twierdzą specjaliści wysłannicy Parlamentu Europejskiego.

Były prezydent Aleksander Kwaśniewski i były przewodniczący Parlamentu Europejskiego Pat Cox byli w Charkowie, gdzie Tymoszenko pod strażą leczona jest ze schorzenia kręgosłupa. Niedługo po ich wizycie ukraińska Służba Więzienna poinformowała, że goście „nie mieli żadnych zażaleń ani uwag” pod adresem kierownictwa więziennego i szpitalnego.

W oświadczeniu, które przekazały ukraińskie media, Kwaśniewski i Cox zaznaczyli, że komunikat ten nie odpowiada prawdzie. „W rzeczywistości misja obserwacyjna (Parlamentu Europejskiego z udziałem Kwaśniewskiego i Coxa) poruszyła poważne i pilne kwestie, które dotyczą warunków przetrzymywania (Tymoszenko) i wywołują zaniepokojenie” - napisano w oświadczeniu.

Sprawa Tymoszenko i Łucenki kładzie się cieniem na relacje Ukrainy z Unią Europejską. Bruksela uważa, że ich wyroki były motywowane politycznie. Między innymi z tego powodu nie podpisano dotąd umowy stowarzyszeniowej między Ukrainą a UE. Obecnie Unia mówi, że dokument ten może być podpisany w listopadzie, jednak pod warunkiem, iż Kijów potwierdzi, że podzieli wartości obowiązujące w państwach UE.

Polska Agencja Prasowa, 8 lutego 2013 roku

Квасневський і Кокс:

«Українська пенітенціарна служба обманює»

«Пенітенціарна служба України говорить неправду, коли стверджує, що колишня прем'єр-міністр Юлія Тимошенко утримується в добрих умовах», - вважають спеціальні посланці Європейського Парламенту.

Колишній Президент Польщі Александер Квасневський та колишній голова Європейського Парламенту Пет Кокс побували у Харкові, де Тимошенко лікує під вартою хворий хребет. Незадовго після їхнього візиту Державна пенітенціарна служба України заявила, що гості «не мали жодних претензій та зауважень» до керівництва в'язничного шпиталю.

У заяві, яку оприлюднили українські медіа, Квасневський та Кокс заявили, що повідомлення неправдиве. «Насправді місія спостерігачів (Європейського Парламенту за участю Квасневського та Кокса) порушила серйозні та важливі проблеми, які стосуються умов утримання (Тимошенко) та викликають занепокоєння», - написано в заяві.

Справа Тимошенко та Луценка кидает тень на відносини України з Європейським Союзом. Брюссель вважає, що вирoki стосовно них були політичними. Між іншим, з цього приводу донині не було підписано Договору про асоціацію між Україною та ЄС. Нині Євросоюз говорить, що цей документ може бути підписаний у листопаді, однак при умові, що Київ підтвердить, що дотримується цінностей, які є обов'язковими для країн ЄС.

Polska Agencja Prasowa, 8 лютого 2013 року

Українські парламенти zatrudni tłumacza z ukraińskiego

W nauki i Edukacji, ponieważ dwóch jej członków z Partii Komunistycznej nie chce posługiwać się państwowym językiem ukraińskim i mówi wyłącznie po rosyjsku.

To, że deputowani posługują się rosyjskim, nie jest na Ukrainie niczym nowym, ale tłumacza w Radzie Najwyższej jeszcze nie było. Kijowscy dziennikarze zaraz więc przypominają, że czasów prezydenta Wiktora Juszczenki sytuacja była odwrotna.

Były szef Naftohazu i przewodniczący Kongresu Ukraińskich Nacjonalistów Oleksij Iwczenko, który nie chciał mówić po rosyjsku, zabrał ze sobą do Moskwy tłumacza.

Czasem walka przybiera zaskakujący obrót. Opozycjonista Hennadij Moskal argumentuje na przykład, że skoro rosyjski jest taki powszechny i dlatego należy go używać w parlamencie, to on będzie się posługiwał językami innych mniejszości - na przykład językiem gagauskim ludu pochodzenia tureckiego, który zamieszkuje tereny południowe obecnej Mołdawii. - Będę także mówił po węgiersku, polsku, rumuńsku i niech mi szukają tłumaczy - ironizował.

Rzeczpospolita, 7 lutego 2013 roku

Український парламент візьме на роботу перекладача з української мови

В українському парламенті з'явиться перекладач. Він буде постійно присутній під час засідань комісії в справах науки та освіти, оскільки двоє її членів із Комуністичної партії не хочуть користуватися державною українською мовою, а говорять виключно російською.

Те, що депутати користуються російською, в Україні не новина, проте перекладача у Верховній Раді це не було. Київські журналісти пригадали, що за часів президента Віктора Ющенка ситуація була протилежною.

Колишній керівник «Нафтогазу» та голова Конгресу українських націоналістів Олександр Івченко, котрий не бажав розмовляти російською, узяв із собою в Москву перекладача.

Інкли боротьба набуває несподіваний поворот. Опозиціонер Геннадій Москаль, наприклад, приводить аргументи: якщо російська настільки розповсюджена, що її треба використовувати в парламенті, то він буде користуватися мовами інших нацменшин, наприклад, гагаузською, тобто мовою турецького населення, що заселяє південні території нинішньої Молдови. «Буду також говорити угорською, польською, румунською і нехай для мене шукають перекладача», - іронізував він.

Rzeczpospolita, 7 лютого 2013 року

Niepodległość Ukrainy warunkiem umowy stowarzyszeniowej z UE

Unia Europejska nie może podpisywać umowy stowarzyszeniowej z państwem, które dobrowolnie pozbawia się części niepodległości - oznajmił komisarz UE ds. rozszerzenia Sztéfan Füle, mówiąc o ewentualności udziału Ukrainy w tworzonej przez Rosję Unii Celnej.

Przynależność do Unii Celnej „odbiera jej członkom niepodległość, suwerenne prawo w dziedzinie zagranicznej polityki handlowej” - powiedział komisarz.

„To bardzo ważny krok. Nie możemy podejmować zobowiązań w ramach umowy stowarzyszeniowej z państwem, które nie ma własnego niezależnego prawa, w którym decyzje dotyczące zagranicznej polityki handlowej podejmuje ktoś inny” - podkreślił komisarz.

Polska Agencja Prasowa, 5 lutego 2013 roku

Незалежність України – умова укладення Договору про асоціацію із ЄС

Євросоюз не може укласти Договору про асоціацію із державою, яка добровільно позбавляє себе частини незалежності, - заявив комisar ЄС у справах розширення Штефан Фюле, говорячи про можливість участі України у створеному Росією Митному союзі.

Приналежність до Митного союзу «забирає у його членів незалежність, суверенне право у сфері закордонної політики», - сказав комisar. - «Це дуже важливий крок. Ми не можемо брати на себе зобов'язання у рамках Договору про асоціацію із державою, яка не має власного незалежного законодавства, згідно з яким рішення щодо зовнішньої торговельної політики приймає хтось інший».

Polska Agencja Prasowa, 5 лютого 2013 року

Śladami Powstania Styczniowego

Читаячи „Monitor Wołyński” з 17 stycznia 2013 roku, dowiedziałem się, że obieżący rok jest Rokiem Powstania Styczniowego. Postanowiłem napisać do „Monitora” i podzielić się swoimi materiałami.

Kiedy mam czas wolny, zajmuję się krajoznawstwem – badam historię swojego rodzimego miasta Horochowa i pobliskich miejscowości. W mojej kolekcji znajduje się kopia oryginalnej ryciny, która ukazała się w tygodniku „L'Illustration: Journal Universel” w 1863 roku. Nazywa się ona „Przybycie ochotników z Galicji do Drużkopola na Wołyniu”. Europa wsparła Polaków podczas powstania 1863 roku. Ponieważ Drużkopole to miejscowość przygraniczna w czasach Imperium Rosyjskiego, w pobliżu którego przebiegała granica z Austro-Węgrami, właśnie tu, żeby wspierać powstańców, przybyli ochotnicy nie tylko z Galicji, ale też z Węgier, Czech, Niemiec, Włoch, Francji. W Galicji kształtowały się oddziały ochotników, stąd też dostarczano broń na Wołyn i Kijowszczyznę. Rycina demonstruje, jak na placu przed cerkwią powstańcy głośno „Złotą Hramotę” – dokument, który przewidywał przekazanie chłopom ziemi i wzywał do walki przeciwko Imperium Rosyjskiemu.

Przypominam sobie, jak wraz z kolegą Lewhenem Olijnikiem, który zajmuje się archiwizacją plików video, wyruszyliśmy na poszukiwania mając nadzieję na odnalezienie śladów powstania. Pojechaliśmy do wsi Żurawnyki i Wołyciu Drużkopolsku (dawniej – Drużkopole). Rozmawialiśmy z osobami starszymi, ale nie udało się nam odnaleźć żadnych informacji o powstaniu i o ewentualnych pochówkach polskich powstańców. Jeden z miejscowych chłopaków pokazał nam medal znalezione przez jego brata w ogrodzie. Było to odznaczenie Imperium Rosyjskiego „Za Usmirienie Polskiego Miatęża 1863-1864” (Medal za Stłumienie Polskiego Buntu). Ustanowiono go dla wyróżnienia uczestników tłumienia powstania styczniowego. Medal posiadał dwa warianty – z jasnego i ciemnego brązu. Medal z jasnego brązu otrzymywali wojskowi wszystkich rang, uczestniczący w walkach. Nadawano go też chłopom, którzy walczyli z bronią w rękę przeciwko powstańcom. Odznaczenie wykonane z ciemnego brązu otrzymywali urzędnicy cywilni i wojskowi, którzy nie brali udziału w walkach, ale przebywali w czasie powstania na terenie działań wojskowych.

Patrząc na medal, nie zwróciłem uwagi na to, że takiego brązu on był, ponieważ po raz pierwszy trzymałem w ręku takie odznaczenie. Później w Horochowie zobaczyłem podobne medale – z ciemnego brązu – u dwóch osób, które znalazły je na terenie miasta. Konkretno o powstaniu nie dowiedziałem się, ale opowieści ludzi o przeszłości były ciekawe i przyczyniły się do dalszych poszukiwań informacji o

miasteczku. Byliśmy także na miejscu, gdzie dawniej w Drużkopole stał rzymskokatolicki kościół p.w. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny. Pozostały po nim tylko fragmenty ścian. W pobliżu znajdował się dawnej cmentarz, na terenie którego znaleźliśmy w krzakach zniszczone krzyże i fragmenty rzeźb różnych świętych. Dowiedziałem się także, że tu w 1939 roku pochowano Tadeusza Rugego – ostatniego

przedwojennego prezydenta Poznania, który zginął z rąk czerwonarmistów. Później wpadłem na kartkę z widokiem kościoła i na tzw. cegiełkę (zbiórka pieniędzy na odbudowę kościoła zniszczonego podczas I wojny światowej). Posłaliśmy także na teren późnośrednio-wiecznego grodziska, które znajduje się niedaleko cerkwi. Jest to zabytek o znaczeniu narodowym.

W 1905 roku poświęcono Cerkiew p.w. Św. Dmytra

Widok dawnego kościoła parafialnego w Drużkopole, zniszczonego w wojnie światowej.

Слідами Січневого повстання

Читаючи «Волинський Монітор» від 17 січня 2013 р., дізнався, що цей рік визначено Роком Січневого повстання. Вирішив написати Вам і поділитися своїми матеріалами.

У вільний час займаюся краєзнавчою роботою – вивчаю і досліджую історію свого рідного міста Горохова і навколишніх сіл. У моїй колекції є копія оригінальної гравюри, що походить з тижневика „L'Illustration: Journal Universel” за 1863 рік. Її назва – «Прибуття з Галіції добровольців до Дружкополя на Волині». Європейська громадськість підтримала поляків у повстанні 1863 року. Оскільки Дружкопіль був прикордонним населеним пунктом Російської імперії, де проходили кордон з Австро-Угорщиною, сюди і прибули добровольці для підтримки повстанців не тільки з Галічини, але й з Угорщини, Чехії, Німеччини, Італії, Франції. В Галічині формували загони добровольців і поставляли зброю на Волинь і частину Київщини. На гравюрі зображено, як у бойовому піднесенні на площі перед церквою повстанці проголошують «Золоту Грамоту» – документ, який передбачав надання селянам землі і закликав до боротьби проти Російської імперії.

Пригадую, як 21 вересня 2009 року я з колегою Євгеном Олійником, котрий займається відеоархівацією, вирушили на пошуки з надією віднайти сліди повстання. Ми приїхали у село Журавники і Волицю-Дружкопільську (попередня назва села – Дружкопіль). Розпитуючи старожили села, нам не вдалося віднайти жодної інформації про повстання і про можливі заховання польських повстанців. Однак місцевий хлопчина показав медаль, яку знайшов на городі його брат. Це була нагрудна медаль Російської імперії «За усмиріння Польського мятежа 1863-1864». Цією медаллю нагороджували учасників придушення польського повстання. Існує два різновиди такої медалі: зі світлої і темної бронзи. Першою нагороджувалися всі чини армії, що брали участь у бойових операціях, а також особи різних прошарків, навіть селяни, що виступали зі зброєю в руках проти повстанців. Медаллю з темної бронзи (міді) нагороджувалися усі військові чини і чиновники військових відомств, що знаходилися на

території військових дій, але не брали участі в бойових операціях.

Поглянувши на медаль, яку показав мені хлопчина, я не звернув уваги на те, який вигляд вона мала, бо тоді вперше тримав у руках подібну нагороду. Пізніше, в Горохові, побачив такі ж медалі у двох людей, котрі знайшли їх на території міста (з темної бронзи). Конкретно про повстання я так нічого і не довідався, однак розповіді людей про минуле були цікавими і спонукали до дальших пошуків інформації щодо місця, де колись стояв римо-католицький костел Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії. Від нього нині залишилися лише фрагменти стін. Поряд із розвалинами костелу знаходилося кладовище, де в заростях ми відшукали понічені надмогильні хрести і фрагменти фігур святих. Також я дізнався, що тут у 1939 році поховали вбитого червоноармійцями ТADEUSZA RUGĘ – останнього передвоєнного Президента міста Познань. Із часом я натрапив на листівку з виглядом костелу і на, так звану, цеглину (збір коштів на відбудову костелу, зруйнованого під час I світової війни). Побували ми також на території Городища пізнього Середньовіччя, що знаходиться неподалік церкви. Це пам'ятка археології національного значення.

У 1905 році відбулося посвячення новозведеного Свято-Дмитрівського храму (у моїй колекції є листівка з виглядом церкви 1917 року). Це була своєрідна архітектурна «православна візитка» Російської імперії на кордоні з Австро-Угорщиною. Показна споруда

Також згадується будівництво храму Свято-Дмитрівського в Дружкополі, зруйнованого в 1917 році. Це була своєрідна архітектурна «православна візитка» Російської імперії на кордоні з Австро-Угорщиною. Показна споруда

Так звана цеглина – документ про пожерту на відбудову костелу

Медаль «за усмиріння Польського мятежа»

(mam w kolekcji kartkę z widokiem cerkwi w 1917 roku). Była to swoista prawosławna wizytówka Imperium Rosyjskiego na granicy z Austro-Węgrami. Cerkiew stoi do dziś, można ją zobaczyć jadąc z Łucka do Lwowa. Cerkiew ufundował hrabia Raphael de Bossalini – właściciel miejscowych ziem przebywający na służbie u rosyjskiego cara.

Przed II wojną światową w Drużkopolu mieszkało ok. 1500 osób – Polaków, Ukraińców i Żydów. Były tam kościół, synagoga i pałac hrabiego, w którym podczas I wojny światowej mieściła się szkoła dla podoficerów. Opowiadano mi

także o pomniku, rzeźba orła z podniesionymi skrzydłami – ku czci poległych austriackich żołnierzy. Obecnie, po tych mogiłach nie ma śladu, a po pomniku pozostały tylko kawałki betonu. Ciekawym faktem jest to, że w Drużkopolu w okresie Imperium Rosyjskiego, działały Straż Graniczna i Urząd Celny. Granica, która dzieliła dwa imperium i dwa światy, przebiegała w pobliżu – trzy kilometry na południowy zachód od Drużkopola – Żurawników.

Andrzej KLENK

Граф Рафаїл де Боссаліні

церкви і нині милує око людей, котрі проїжджають трасою Луцьк – Львів. Фундатором та ініціатором будівництва церкви був граф Рафаїл де Боссаліні – місцевий землевласник, котрий перебував на службі у російського царя.

Перед II світовою війною містечко Дружкопіль нараховувало 1500 жителів польської, української і єврейської національностей. Тут були також костел, синагога і чудовий графський палац, в якому під час I світової війни містилася унтер-офіцеська школа.

Також мені розповідали про цікавий пам'ятник, що зображував орла з піднятими крилами на честь полеглих австрійських воїнів. Нині від могил австрійських воїнів не залишилось ані сліду, а від пам'ятника zostали тільки рештки бетону. Цікавим історичним фактом є те, що в Дружкополі за часів Російської імперії діяла прикордонна служба та митниця. Кордон, який розділяв дві імперії і два світи, проходив недалеко – три кілометри на південний захід від Дружкополя – Журавників.

Андрій КЛЕНК

Церква у Дружкополі-Журавниках

Папієж Бенедыкт XVI абдыкаваў

11 лютого 2013 року Бенедыкт XVI неочэкаванае аголаіў сваю дэцызю аб абдыкацыі. Папієж устапі 28 лютого з „powodu zaawansowanego wieku”. Rezygnacyja zakonczy blisko ośmiolatej pontyfikat Benedykta XVI, rozpocząty 19 kwietnia 2005 roku.

Spoleczność świata została poruszona decyzją papieża Benedykta XVI, który napisał w swoim oświadczeniu:

«Aby kierować ludźmi św. Piotra i głosić Ewangelię (...) niezbędna jest siła zarówno ciała, jak i ducha, która w ostatnich miesiącach osłabła we mnie na tyle, że muszę uznać moją niezdolność do dobrego wykonywania powierzonej mi posługi. Dlatego, w pełni świadom powagi tego aktu, z pełną wolnością, oświadczam, że rezygnuję z posługi Biskupa Rzymu, Następcy Piotra, powierzonej mi przez Kardynałów 19 kwietnia 2005 roku, tak, że od 28 lutego 2013 roku, od godziny 20.00, rzymska stolica, Stolica św. Piotra, będzie zwolniona (sede vacante) i będzie konieczne, aby ci, którzy do tego posiadają kompetencje, zwołali Konklawę dla wyboru nowego Papieża».

Joseph Ratzinger urodził się 16 kwietnia 1927 roku w Marktł w Bawarii. Jego dzieciństwo i wczesne lata młodości przypadają na okres nazizmu w Europie. Kuzynka Josepha Ratzingera Erika Kropp, wspominała, że od najmłodszych lat „nie chciał zostać nikim innym, jak księdzem”. W wojsku służył w latach 1943-1945, ale nigdy nie został wysłany na front. Przed podaniem się Niemiec zdezercerował z armii. Jego losy potoczyły się tak, że w 1945 roku, wraz z bratem wstąpił do seminarium duchownego we Fraiburgu, potem studiował w Monachium. W roku 1959 został profesorem na Uniwersytecie w Bonn. Stał się jednym z najwybitniejszych postaci w dziedzinie współ-

www.ilimnad.com

czesnej katolickiej myśli teologicznej. Jest poligłota, oprócz ojczystego języka niemieckiego biegle posługuje się francuskim, angielskim, hiszpańskim, łacińskim i włoskim, ponadto płynnie czyta w języku starogreckim i biblijnym hebrajskim.

Po śmierci Jana Pawła II, 19 kwietnia 2005 roku, kardynał Ratzinger został wybrany papieżem. W czasie ośmiolatej pontyfikatu Benedykt XVI odbył 24 podróże zagraniczne i 33 na terenie Italii. Drugą wizytą zagranicą papieża, była wizyta w Polsce. Ojciec Święty opracował i opublikował 3 encykliki: «Bóg jest miłością», «Miłość w prawdzie» i «W nadziei zbawienia», posygnalne adhortacje apostolskie, ponadto zwołał kilka konsytorzy. Mianował na arcybiskupów czterech Polaków: Stanisława Dziwisza, Stanisława Ryłko, Kazimierza Nycza i Ignacego Jeża.

Benedykt XVI był najstarszym w chwili wyboru papieżem od 275 lat. Jest też pierwszym Niemcem, który został Ojcem Świętym od 480 lat, po Hadrianie VI.

ММ

Папа Бенедыкт XVI зрыкся престола

11 лютого 2013 року Бенедыкт XVI несподіванае оголаіў про свае рашэння зрыкся престола. Папа піде у відставку 28 лютого «у зв'язку із похилим віком». Відставка закінчить майже восьмирічний період понтифікату Бенедикта XVI, який розпочався 19 квітня 2005 року.

жив у війську в 1943-1945 роках, проте ніколи не був висланий на фронт. Перед капітуляцією Німеччини дезертував з армії. Доля розпорядилася так, що в 1945 р. разом із братом вступив до духовної семінарії у Фрайбурзі, згодом навчався у Мюнхені.

У 1959 р. став професором Університету в Бонні. Став однією з найвидатніших постатей в сфері сучасної католицької теологічної думки. Є поліглотом, окрім рідної німецької мови вільно користується французькою, англійською, іспанською, латинською й італійською, а також вільно читає старогрецькою та біблійною гебрайською.

Після смерті Іоанна Павла II, 19 квітня 2005 року кардинал Ратцінгер був обраний на посаду Папи. Під час восьмилітнього понтифікату Бенедикт XVI провів 24 закордонні мандрівки та 33 – на території Італії. Другим закордонним візитом Папи стала Польща. Святий Отець опрацював та опублікував 3 енцикліки («Бог є любов'ю», «Любов у правді» та «В надії на спасіння»), апостольські настанови, а також скликав кілька консисторій.

Іменував на архієпископів чотирьох поляків: Станіслава Дзвішша, Станіслава Рилка, Казімежа Ніча та Ігнація Єжа.

Бенедикт XVI був найстаршим на момент вибору на посаду Папи упродовж 275 років. Також став першим німцем, котрий став Святим Отцем упродовж 480 років, після Адріана VI, Ігнація Єжа.

ВМ

Інформація воłyńska Волинська інформація

З 13 лютого у 38-ми житлових будинках у Луцьку цілодобово подаватимуть холодну воду. У більшій частині міста холодну і гарячу воду не подають із 24.00 до 6.00.

Od 13 lutego w 38 budynkach mieszkalnych w Łucku zimna woda będzie podawana całodobowo. W większej części miasta zimną i gorącą wodę wyłącza od 24.00 do 6.00.

Програма впровадження Містобудівного кадастру Луцька на 2013-2016 роки коштуватиме приблизно 7-8 мільйонів гривень.

Koszt wdrożenia w życie Miejskiego Katastru Łucka (ewidencji gruntów i budynków) w latach 2013-2016 wyniesie ok. 7-8 mln hrywn.

Адміністрація Державної прикордонної служби відзначила роботу Луцького прикордонного загону як найкращу під час проведення Євро-2012 та загалом упродовж минулого року.

Administracja Państwowej Straży Granicznej odznaczyła pracę Łuckiego Oddziału Straży Granicznej jako najlepszą w czasie Euro 2012 i w ogóle w ciągu zeszłego roku.

6-8 лютого 2013 року міський голова Луцька взяв участь у конференції «Різноманітність має працювати на користь міста», що відбувалася у Дубліні. У ході візиту досягнуто домовленості про підписання документів про співробітництво з представниками кількох європейських міст.

6-8 lutego 2013 roku mer Łucka wziął udział w konferencji „Różnorodność powinna pracować na rzecz miasta”, która odbyła się w Dublinie. Podczas wizyty mer omówił kwestię podpisania umów o współpracę z przedstawicielami kilku europejskich miast.

Do 1 kwietnia Łucka miejska rada na swojemu сайті planuje stworzyć rozdział dla rejestru «elektronijny cherghi» дітей у дитсадку.

Do 1 kwietnia Łucka Rada Miejska ma zamiar utworzyć na swojej stronie internetowej dział elektronicznej rejestracji dzieci do przedszkoli.

На початку лютого в Луцьку покращували свій рівень підготовки в пожежно-прикладному спорті працівники Державної пожежної служби Мазовецького воєводства Республіки Польща.

Na początku lutego w Łucku, strażacy z Państwowej Straży Pożarnej z województwa mazowieckiego, odbywali staż sportowy.

Oleksandr Kotys: „Зрозуміа́в, як бaрдцo кoчaм Лyцк...”

Дзiсiя розмaвiямo з Oлeксaндрoм Кoтисeм – бaдaчeм iстoрiї Лyцкa з пoвoлaнiя, дзiєнiкaрeм з зaвoдy, фiзикeм з вькшцaлeнiя.

- Панe Oлeксaндрe, ким Пaн єст в жiцi?

- Jestem chyba filozofem. W 8 klasie trafił do moich rąk podręcznik z historii filozofii. Zaczęłam się nią interesować, dużo czytałam i nawet sam coś pisałam. W 2011 roku ukończyłam Kijowski Uniwersytet Narodowy im. Tarasa Szewczuki. Studiowałam na Katedrze Astronomii i Fizyki Kosmosu na Wydziale Fizyki.

- Podołała się Panu od dziecka filozofia, a tu nagle fizyka?

- Prawdę mówiąc, tu trzeba oddzielić fizykę od astronomii. A na zajęciach filozofii w ogóle nie było. Mieliśmy tylko w jednym semestrze historię filozofii.

- Filozofia, astronomia, a obecnie zajmuje się Pan historią. W Pana pracach jest dusza i dobra wizja historyczna. Skąd się wzięło to zainteresowanie historią?

- Nawet nie wiem, kiedy to się zaczęło. Po dwóch latach studiów w Kijowie, zapragnęłam wrócić do domu. Zaczęłam szukać w Internecie wiadomości o Łucku. Trafiłem na www.volynnews.com, następnie znalazłem łuckie forum www.board.lutsk.ua. W 2009 roku – „Monitor Wołyński”, w którym czytałem działy o historii i kulturze. Uświadomiłem sobie i zrozumiałem, jak bardzo Kocham Łuck, jego historię, zabytki, ulice, budynki. Wszystko, do najmniejszych szczegółów. Łuck – miasto unikalne z oryginalną atmosferą, którą po prostu trzeba zachować. Chcę, aby ludzie zobaczyli nasze miasto i zaczęli chociażby trochę go lubić. To jest mój główny cel.

- Kochać Łuck i pisać o nim, to różne rzeczy. Jak powstała Pana „łucka baza”?

- Myślę, że chęć i umiejętność pisania były zawsze. Moja baza składa się z zasadniczo z dwóch części: z literatury, którą znajduję w bibliotece lub kupuję w księgarniach i z badań – chodzę, patrzę, szukam, porównuję. Dużo ciekawych rzeczy znajduje: jakieś daty na budynkach, na włazach kanalizacyjnych, na kraężnikach, na pomnikach.

- Czy Pana zdaniem istnieje różnica między radziecką a współczesną ukraińską bazą historyczną?

- Tak. W radzieckich książkach rzeczywistość pokazywano tendencyjnie. Np. zbiór dokumentów „Łuck 900 lat”, który ukazał się w 1985 roku, nie jest interpretacją badacza, a tylko zwykłym zbiorem dokumentów. Ale czasem, niemożliwie go czytać, bo dokumenty dobrze zostały w sposób tendencyjny. O polskim okresie znajdziemy tam tylko teksty z gazet o jakichś zamieszkach, a przecież wiemy, jakie odrodzenie było wówczas w Łucku.

pozytywne zmiany są. Mogę wymienić kilku autorów, np. Natalię Sinkewycz albo My-

Oleksandr Kotys: «Зрозумів, що я дуже люблю Луцьк...»

chajła Dowbyszczka, który na podstawie dokumentów sprostował mit o tzw. presji religijnej i narodowej Ukraińców w XVII wieku, dokonywanej przez Polaków. Pokazał on, że 98 proc. „religijnych” konfliktów zaczynało się z przyczyn ekonomicznych.

- Szkoda mowy o tych tendencjach, czego tylko jest warta „postradziecka” ekspozycja w Wołyńskim Muzeum Narodowym! Wrócił Pan do rodzimego Łucka i zaczął pisać...

- Nie, zacząłem pisać jeszcze przed powrotem, w 2007 roku. Najpierw pisałem dla strony www.lutsk.myneformat.com, następnie dla Wikipedii, później na blogu na www.volynnews.com, a teraz dla www.volynpost.com.

- Jaką informację Pan uzupełniał w Wikipedii?

- Informację o Łucku, której po prostu nie było. Napisałem już ok. 60 artykułów, w tym 40 w języku ukraińskim.

- Jakie Pan widzi główne kierunki w swojej działalności literackiej oraz w pracy historyka?

- Są dwa kierunki, związane z tematycznymi badaniami oraz z różnymi okresami historii. Interesuje mnie architektura różnych okresów, szczególnie okres od połowy XIV wieku do dnia dzisiejszego. Jestem zainteresowany także badaniem życia różnych narodowości. Jest to bardzo skomplikowany temat, do którego podchodzę z pozycji równoprawności.

- Interesuje się Pan okresem Rzeczypospolitej?

- Jest to według mnie jeden z najszybszych okresów historii, ale o nim w naszej literaturze niewiele informacji. W perspektywie chciałbym bliżej zapoznać się z dokumentami, które są w archiwach.

- Jak język Pan zna, oprócz ojczystego ukraińskiego?

- Rosyjski, znam też trochę angielski. Niektóre artykuły o Łucku w Wikipedii piszę po angielsku. Chciałbym nauczyć się także polskiego, ale brak mi czasu.

- Czy można analizować źródła nie znając języka narodu, który kształtało przetrzeń historyczną?

- Mnie się taki paradoks udaje. Wiem, że kiedy nauczę się języka polskiego, otworzy się przede mną jeszcze jedna warstwa historii. Istnieje fundamentalna książka „Sefer Łuck”, czyli „Księga Łucka” napisana chyba w języku jidysz czy po hebrajsku. Gdyby znać język i przeczytać tę książkę, można by było odkryć dla siebie, zupełnie nieznaną świat. Żydowski temat Łucka jest bardzo interesujący.

- Jakie nowe materiały planuje Pan napisać w najbliższym czasie?

- Chyba wezmę się za temat podziemia. Staram się opowiedzieć nie tylko o podziemiach pod kościołem, ale także pod całym rezerwatem historycznym w Łucku. Chcę także napisać artykuł o architekturze lat 70-tych minionego wieku.

- Współczesna łucka architektura...

- Współczesne projekty dysharmonizują z historycznym środowiskiem. Nie trzeba być specjalistą, żeby to zauważyć. Budynki, które powstają obecnie w starej części Łucka, nie wyrzynają żadnej krytyki. Nikt tym się nie zajmuje.

- Ma Pan jakieś inne hobby? Jakie książki czyta Pan, oprócz historycznych?

- Czytam klasykę XIX i XX wieku. Podoba mi się egzystencjalizm – Camus, Sartre, Kafka, Céline i romantyzm – Hugo, Oscar Wilde. Bardziej lubię XX wiek, bo pod względem artystycznym jest on burzliwy, dynamiczny i ciekawy.

- Ogląda Pan telewizję?

- Prawie nie oglądam. Przede wszystkim z powodu jej antyukraińskich nastrojów. Lubię kanał Viasat History, ponieważ są tam programy o całym świecie, nie ma reklamy, kanał jest niezależny. Jeszcze kanał Mega, który pokazuje wiele popularnych, naukowych i edukacyjnych programów.

- Jakiej muzyki Pan słucha?

- Ostatnio przeważnie jazzu, chorałów gregoriańskich...
- Co Panu przeszkadza w budowaniu własnego Domu i Kraju?

- Trudno odpowiedzieć. Po prostu chciałbym, żebyśmy

Sьoгoднi ми розмoвляeмo з Oлeксaндрoм Кoтисeм – дoслiдникoм iстoрiї Лyцкa зa пoлкaннiям, журнaлiстoм зa пpoфeсiєю, фiзикoм зa oсвiтoю.

- Панe Oлeксaндрe, ким Ви бачите себе у житті?

- Мабуть, просто філософом. Десь у 8-му класі до моїх рук потрапив підручник з історії філософії. Почав нею цікавитися, читав багато, потім і сам щось писав. У 2011 році закінчив фізичний факультет Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, навчався на кафедрі астрономії і фізики космосу.

- Вам подолалася філософія з дитинства і, раптом, фізика?

- Насправді, тут потрібно відрізнити фізику й астрономію. А на заняттях загальної філософії не було. У нас лише в одному семестрі була історія філософії.

- Філософія, астрономія, а нині досить ретельно займаєтесь історією. У Ваших працях дуже багато душі і доброго історичного бачення. Звідки це прийшло?

- Я навіть знаю, коли це почалося. Після двох років навчання у Києві, мене стало тягнути додому. Почав шукати в Інтернеті новини про Луцьк. Натрапив на «Волинські новини». Потім знайшов луцький форум www.board.lutsk.ua. Десь у 2009-му – «Волинський Монитор», де читав розділи про історію та культуру. Зрозумів, що я дуже люблю Луцьк, його історію, пам'ятки, вулиці, будинки. Все, до найменшої деталі. Луцьк – унікальний і має оригінальну атмосферу. Її просто потрібно зберегти.

Я хочу, щоб люди побачили наше місто і почали його бодати трішки любити. Це – моя основна мета.

- Любити Луцьк і писати про нього – це різні речі. Як виникла Ваша «луцька база»?

- Думаю, що прагнення і вміння писати були завжди. Моя база складається з принципу з двох моментів: література, яку я знаходжу у бібліотеці чи купую у книгарнях, та дослідження – ходжу, дивлюся, шукаю і полюблю. Багато цікавого зна-

ходжу: якісь дати на будинках, на люках, на бордюрах, на пам'ятниках.

- Як Ви вважаєте, чи є різниця між радянською та сучасною українською історичною базою?

- Так. Радянські книги відтворювали дійсність тенденційно. Наприклад, збірник документів «Луцьку 900 років», виданий у 1985 році, – це не інтерпретація вченого, це звичайний збірник документів, але його інколи неможливо читати, бо документи підібрані дуже занепокоєно. Про польський період там взагалі лише газетні статті про якісь бунти, хоча ми знаємо, яке тоді відродження було в Луцьку.

Позитивні зрушення є. Можу назвати кількох авторів, таких, як Наталя Синкевич, Михайло Довбищенко, котрий на основі документів спростував міф про так звані релігійні і національні тлі українців у XVII столітті поляками. Він показав, що 98% «релігійних» конфліктів почалися з економіки.

- Годі й говорити про ці тенденції. Чого варта одна лише «пострадянська» експозиція у Волинському краєзнавчому музеї? Ви повернулися до рідного Луцька і почали писати...

- Ні, я почав писати ще до того, як повернувся, це в 2007 році. Спочатку писав для сайту www.lutsk.myneformat.com, потім – для Вiкiпeдiї, на бiозі на «Волинських новинах», а тепер і для «ВолинPost».

- Що саме Ви доповнювали на Вікіпедії?

- Інформацію про Луцьк, якої просто не було. Я створив уже близько 60 статей, 40 з яких українською мовою.

- Які Ви бачите основні напрямки у своїй літературній і дослідницько-історичній роботі?

- Є два напрями, що пов'язані з тематичними дослідженнями та різними історичними періодами. Мене

цікавить архітектура різних років і загалом період від середини XIV ст. аж до нашого часу. Цікаво було б також досліджувати національності – це дуже проблемна тема, до якої підходжу з позиції рівноправності.

- Ви цікавитесь добою Речі Посполитої?

- Це для мене один із найцікавіших періодів історії, але про нього в наших книжках не дуже багато інформації. У перспективі я би дуже хотів глибше ознайомитись із документами, які є у наших архівах.

- Якою мовою Ви володієте, окрім рідної української?

- Російською, знаю трішки англійську. Деякі статті про Луцьк на Вікіпедії я дописую англійською мовою. Хотів би вивчити ще польську мову, але не вистачає часу.

- Можна досліджувати джерела, не знаючи мови народу, який формував історичний простір?

- У мене виходить такий собі парадокс. Знаю, що коли я вивчу польську мову, то мені відкриється ще один пласт історії. Є фундаментальна книжка єврейською мовою «Сефер Луцьк», тобто «Книга Луцька», здається, на ідиші чи на івриті. Який знати мову і прочитати цю книгу, можна було б відкрити для себе зовсім незвіданий світ. Єврейська тема Луцька дуже цікава.

- Що нового від Вас ми прочитаємо найближчим часом?

- Можливо, буде розкрита тема підземелля. Я намагаюся розповісти не тільки про підземелля під костелом, а й про підземелля під усім заповідником у Луцьку. Хочу також написати статтю про архітектуру 70-х років минулого століття.

- Сучасна луцька архітектура...

- Сучасні проекти дуже дисгармонізують з історичним середовищем. Навіть не потрібно бути фахівцем, щоб це побачити. Будинки, які нині будуються у старій частині Луцька, не витримують ніякої критики. Ніхто за цим не стежить.

- Чи є у Вас інші хобі? Які книжки читаєте, крім історичних?

- Читаю художню класику XIX та XX ст. Подобається екзистенціалізм – Камю, Сартр, Кафка, Селін та романтизм – Гюго, Оскар Уайльд. Але більше люблю XX ст., бо, з точки зору мистецтва, воно бурхливе, динамічне та цікаве.

- Чи дивитесь телебачення?

- Ні, майже не дивлюся. Перш за все, через антуукраїнські настрої. Люблю канал «Viasat History», бо там є історичні передачі про весь світ, немає реклами, канал незанепокоєваний. Ще канал «Mega», на якому багато популярних, наукових та пізнавальних передач.

- Яку музику слухаєте?

- Останнім часом, переважно, джаз, григоріанські хорали...

- Що Вам заважає буду-

були bardziej twórczy i patriotyczni, żeby było mniej korupcji, mniej pozorowania działalności, mniej ograniczeń i zaangażowania.

- Czym według Pana jest patriotyzm?
- Dla mnie jest ważne bycie patriotą swojej małej ojczyzny – swojego miasta i swojego regionu. Patriota przede wszystkim musi kochać swoje miasto, interesować się nim, jego problemami, starać się być aktywnym w ich rozwiązywaniu. I oczywiście interesować się jego historią.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

вати свій дім та свою країну?

- Важко відповісти. Просто хотів би, щоб у нас було більше творчості і патріотизму, менше корупції, менше дян'я задля галочки, менше обмеженості і zaangażованості.

- Що Ви вкладаете у слово патріотизм?
- Для мене важливо бути патріотом своєї маленької батьківщини – свого міста і свого регіону. Патріот, перш за все, має любити своє місто, цікавитися ним, його проблемами, намагатися бути активним в їх вирішенні. І, звісно, цікавитися його історією.

Розмовляв Валентин ВАКОЛЮК

Zmarł bliski krewny Wiacesława Łyupńskiego

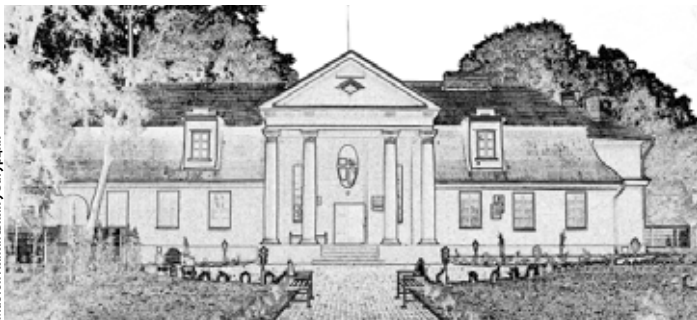
27 stycznia 2013 r. zmarł w Sopocie (Polska) prof. Jerzy Lipiński herbu Brodzicz, chirurg, syn Stanisława Lipińskiego (1884-1954), ostatniego właściciela majątku Zaturce na Wołyniu i Marii z Lipskich, bratanek współtwórcy podziału ideowych konserwatyzmu ukraińskiego Wacława Lipińskiego.

Urodził się 19 stycznia 1932 r. w Łucku. Matka zmarła w 1939 r. We wrześniu 1939 r., tuż po wkroczeniu na Wołyń wojsk sowieckich wraz z ojcem i rodzeństwem uciekł w okolice Krakowa. Po wojnie wraz z ojcem osiedlił się w Sopocie. Ukończył Akademię Medyczną w Gdańsku, był następnym profesorem tej uczelni, wieloletnim kierownikiem Katedry i Kliniki Chirurgii Urazowej.

Do końca życia zachował przywiązanie do stron ojczystych. Wielokrotnie odwiedzał Zaturce i wspierał wraz z rodziną odbudowę dworu rodzinnego. Po raz ostatni był tam z córką w 2012 r.

Ostatnim żyjącym z dzieci Stanisława Lipińskiego: Jadwigi, Jana, Juliana, Jerzego, Zbigniewa i Zygmunta, pozostał więc już tylko dr Jan Lipiński z Krakowa (ur. 1921), specjalista w dziedzinie hodowli roślin, w czasie wojny żołnierz AK, administrujący rodzinnym majątkiem w Zaturcach. Również i on jest bardzo mocno zaangażowany w sprawę upamiętnienia na Wołyniu rodziny Lipińskich. Jest poza tym chyba ostatnią z żyjących osób, które pamiętały Wacława Lipińskiego. Jako siedmiolatek odwiedził go wraz z rodzicami w Badegg w Austrii, potem zaś w 1931 r. był świadkiem jego pogrzebu na cmentarzu w Zaturcach.

Bogdan GANCARZ, Kraków

Макет Липинського у Затурцях

Помер близький родич В'ячеслава Липинського

27 січня 2013 р. у Сопоті (Польща) помер професор Ежи Липинський із роду Бродзич, хірург, син Станіслава Липинського (1884-1954), останнього власника маєтку Затурці на Волині, і Марії Липинської, племінник співтворця основ ідей українського консерватизму В'ячеслава Липинського.

Народився 19 січня 1932 р. в Луцьку. Мама померла у 1939 р. У вересні 1939 р., одразу після приходу на Волинь радянських військ, разом із батьком та родиною втекли і поселилися на околицях Кракова. Після війни разом із батьком проживав у Сопоті. Закінчив Медичну академію в Іданську, згодом став професором цього закладу, багаторічним завідувачем кафедри та клініки травматологічної хірургії.

До кінця життя зберіг прив'язаність до рідних сторін. Багаторазово відвідував Затурці і разом із сім'єю підтримував відбудову родинного маєтку. Востаннє був там із донькою в 2012 році.

Останнім зі ще живих дітей Станіслава Липинського (Ядвіги, Яна, Юліана, Єжи, Збигнева та Зигмунта) лишилися тільки доктор Ян Липинський із Кракова (народився у 1921 р.) – спеціаліст у сфері вирощування рослин, під час війни – солдат АК, адміністратор родинного маєтку в Затурцях. Також він дуже сильно задіяний у справі увіковічення на Волині родини Липинських. Окрім цього, є, мабуть, останнім із живих людей, котрі пам'ятали В'ячеслава Липинського. У семирічному віці відвідав його із батьками в австрійському Бадеггу, а згодом у 1931 р. перебував на його похоронах на кладовищі в Затурцях.

Богдан ГАНЦАЖ, м. Краків

Українська прasa o Polsce

Україна та Польща спільно вшанують жертв
Волинської трагедії

Польща й Україна в липні нинішнього року разом організують заходи, приурочені до 70-ї річниці Волинської трагедії. Про це поінформувало «Польське радіо» з посиланням на міністра закордонних справ України Леоніда Кожару.

Наразі лише тривають попередні консультації стосовно організації заходів, тому як саме відбуватимуться вчористі, ще невідомо. Міністр закордонних справ України Леонід Кожара наголосив, що приготування щойно розпочалися, а пропозиції польської сторони розглянуть «у дусі партнерства».

Востаннє Україна та Польща спільно вшанували жертв Волинської трагедії у 2003 році, в 60-ту її річницю. Тоді відбулися заходи за участі президентів Польщі й України Александра Квасневського та Леоніда Кучми. Після цього на найвищому рівні спільних урочистостей не було.

www.gazeta.lviv.ua, 6 лютого 2013 року

Ukraina i Polska wspólnie oddadzą hołd ofiarom Tragedii Wołyńskiej

Polska i Ukraina w lipcu bieżącego roku wspólnie zorganizują obchody z okazji 70. rocznicy Tragedii Wołyńskiej. Poinformowało o tym «Radio Polskie» powołując się na Ministra Spraw Zagranicznych Ukrainy Leonida Kozarę.

Na razie rozpoczęto wstępne konsultacje, które dotyczą organizacji tych obchodów, dlatego jeszcze nie wiadomo, jak one będą przebiegać. Minister Spraw Zagranicznych Ukrainy Leonid Kozara zauważył, że przygotowania dopiero się zaczęły, a propozycje strony polskiej zostaną przyjęte «w duchu partnerstwa».

Ostatnio, Ukraina i Polska wspólnie oddawały hołd ofiarom Tragedii Wołyńskiej w 2003 roku, z okazji 60. rocznicy tych wydarzeń. Wtedy w obchodach brali udział Prezydenci Ukrainy i Polski – Aleksander Kwasniewski i Leonid Kuczma. Później, na najwyższym szczeblu wspólnych obchodów rocznicy tych wydarzeń nie było.

www.gazeta.lviv.ua, 6 lutego 2013 roku

Позитивні вісті для Польщі з саміту ЄС

Згідно з попереднім порозумінням лідерів Європейського Союзу, на саміті в Брюсселі, у наступній фінансовій перспективі, у 2014-2020 роки, Польща отримає з бюджету Співтовариства гроші на будівництво доріг, залізниць, розвиток економіки і багато інших цілей.

Економіст банку «Nordea» Пьотр Буяк відзначив, що приблизно 300 мільярдів злотих для Польщі (72 мільярди євро) – це шанс на подальший розвиток країни.

– До кінця нинішньої декади ми надали матимемо чимало фондів на розбудову основної транспортної інфраструктури, на продовження будівництва автострад, доріг, модернізацію залізниць. Будуть гроші на розвиток інноваційної економіки, яка спирається на знання, щоб Польща могла у наступні роки надалі бути конкурентною на світових ринках, – сказав експерт. Українські новини, 8 лютого 2013 року

Поzytywne wiadomości dla Polski ze szczytu UE

Zgodnie ze wstępnymi porozumieniami liderów unii Europejskiej podczas szczytu w Brukseli, w następnym okresie finansowym, czyli w latach 2014-2020, Polska uzyska z budżetu Stowarzyszenia pieniądze na budowę dróg, kolei, rozwój gospodarki i dużo innych celów.

Ekonomista banku «Nordea» Piotr Bujak zauważył, że około 300 miliardów złotych dla Polski (72 miliardy euro) jest szansą dalszego rozwoju kraju.

– Do końca obecnej dekady, nadal będziemy mieli dużo funduszy na budownictwo głównej infrastruktury komunikacyjnej, na dalsze budownictwo dróg, modernizację kolei. Dostaniemy pieniądze na rozwój ekonomii innowacyjnej, która opiera się o wiedzę, aby Polska w następnych latach nadal była konkurencyjna na rynkach światowych – powiedział ekspert. Ukraini Nowiny, 8 lutego 2013 roku

У Тернополі діє виставка про традиції польської консульської служби

В «Арт-галереї» Тернополя відкрили виставку «Традиції польської дипломатичної та консульської служби». Матеріали виставки охоплюють період від зародження польської дипломатичної служби до наших днів. В експозиції представлені фотографії та документи з різних джерел. Чимало – з приватних архівів. Є також матеріали з архівів міністерства закордонних справ Польщі, Польського інституту, Генерального консульства Республіки Польща у Львові та ін.

www.news-ua.com, 6 лютого 2013 року

W Tarnopolu jest czynna wystawa o tradycjach polskiej służby konsularnej

W «Art-Galerii» Tarnopola otwarto wystawę «Tradycje polskiej służby dyplomatycznej i konsularnej». Materiały wystawy są poświęcone okresowi od powstania polskiej służby dyplomatycznej do naszych czasów. W ekspozycji zamieszczono zdjęcia i dokumenty z różnych źródeł. Wiele z nich pochodzi z archiwów prywatnych. Są również materiały z archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych Polski, Instytutu Polskiego, Konsulatu Generalnego RP we Lwowie i in.

www.news-ua.com, 6 lutego 2013 roku

У Польщі на роботу замість українців стали брати білорусів

Польща торік уперше за останні більш, ніж п'ять років, скоротила кількість заявок на працевлаштування громадян України у рамках спрощеної системи, що дозволяє іноземцям працювати у країні до шести місяців упродовж року. За даними польського Міністерства праці і соціальної політики, роботодавці зареєстрували для українців 224 тис. таких заявок, що на 7%, або на 16 тис., менше.

38-мільйонна Польща спростила доступ на свій ринок праці для іноземців, передусім громадян країн, які межують з нею, з 20 липня 2007 року, щоб компенсувати дефіцит робочої сили, викликаною трудовою міграцією поляків до інших країн Євросоюзу, де, за останніми даними, працювали близько 2 млн польських громадян.

УНІАН, 7 лютого 2013 року

W Polsce zamiast Ukraińców zaczęli zatrudniać Białorusinów

W zeszłym roku Polska od ponad pięciu lat zmniejszyła liczbę wniosków na zatrudnienie obywateli Ukrainy w ramach uproszczonego systemu, który zezwala cudzoziemcom pracować w kraju do sześciu miesięcy rocznie. Według szacunków polskiego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, pracodawcy zarejestrowali 224 tysiące wniosków Ukraińców, co stanowi o 7%, albo o 16 tysięcy mniej.

38-milionowa Polska uproszczyła dostęp obywatelom do swojego rynku pracy, przede wszystkim obywatelom tych krajów, które z nią sąsiadują, od 20 lipca 2007 roku, żeby rekompensować deficyt siły roboczej, wywołany przez migrację pracy Polaków do krajów Unii Europejskiej, gdzie według ostatnich wytycznych, pracowało około 2 milionów obywateli polskich.

UNIAN, 7 lutego 2013 roku

Nazywam się Michał Łogwiniuk i szukam informacji o swoich przodkach, którzy pochodzą z okolic Kowla. Mój pradziadek nazywał się Porfiriusz Łogwiniuk i jako młody chłopak zaciągnął się do Wojska Polskiego, brał udział w Bitwie Warszawskiej 1920. Reszta rodziny została w Kowlu albo okolicach. Szukam informacji o rodzinie Łogwiniuk .

Z góry dziękuję za pomoc.

Michał Łogwiniuk
mlogwin@gmail.com

Інформація Любеліска

Любеліска інформация

Консулем Генералним України в Любеліні застал од початку 2013 року Іван Грыцак. Зна од добре Любеліні і сае воєводзтво любеліскае, гды на початку тего віку был жуз з консулем в Любеліні. 4 ла та мена опусал займане станавіскае в Полсче бы потем pełніч ролне функціе дыпломатичне, м.ін. амбасадора України в Чехач. Як твєрдыч бардо полюбіл Любеліні, в котрым добрше сї чує. Любеліскае дыннкарке позытывне выражає сї од Іване Грыцаку, котры ту јест повсзечне любяны.

Розвля сїе спўспраца з Норвегія. Жуз в тым року прещ кїла днї прещывалї в Любеліні члонковне норвєскїе спўлкі Targo Power, котра задекларовала будову в Любеліскам електрочепловні на біомасе. Ма она wytwarzac 40 мегаватўв енергїе електрычне. Норвєговє вырблї жуз 15-гектарова дїалкє пры улїцє Мелгїевскїе в Любеліні. Пропонуж 15-лєтнї контракт на доставу біомасы. Твєрдыч, же вїелу Любелініан бдєзіе маїло в wynїку повстанїа тєј інвєстычїа дїадує корысчїе матерїалне.

В ранку опублїкованым прещ Газетє Правнє оцєнено 400 урэдўв скарбовых і 16 їз скарбовых в Полсче. В двох категорїях выгралї ранкєносткї з Любелісчызны. Урэд Скарбовы в Краснымставїе застал по раз другї найлєпшым в категорїї малых урэдўв ораз в класыфікації генералнє под wzglєdem ефєктывностї. Урэд Скарбовы в Томасовїе Любеліскам звычїєжыл в категорїї плацўвк срєднїх. Вsrўд дїуzych урэдўв на другім мїєсцє зналї сї урэд в Замосціа, а на 4-тым Трчєі Урэд Скарбовы в Любеліні. Под wzglєdem skuteczностї дїафанїа на чварты мїєсцє знала сї Ізба Скарбова в Любеліні.

В Любеліскам повстанїе друга копальня вєгла камїєнного. Обок досконале prosperujacєє копальня в Богданцє, Слєска Компанїа Вєглова выбудує нову копальню вєгла камїєнного в Павловїє коло Чєлма. В сагу ччєрєх лат станє там 3 шыбы гўрнїчє, на котрє прещнаца сїа 4 мїларды злотых. Любелісчызна то богаты реїон країа. Обок досконалых ччєрноземїўв в околїах Хрубїєшовсза є прещєзїе в вїєлу реїонах глєбы пщєнно-бурчачє. Обок вєгла камїєнного сїа засобнє поклада газу лўпкового, а такжє вўд мїнералных.

В стычнїу 2013 року пїлот самолоту вєгїєрскїє лїнїє Wizz Air лєчєащє з Лондыну до Порту Лотнїчєго Люблїн з лотнїскам в Свїднїку, з поводу бардо дїужего замчурєнїа, подлє дєцызїє лєдўвонїа нїє в Свїднїку лєч в Варшавїє. Порт Лотнїчы Люблїн нїє ма бовїем сїстєму ІLS нарповаджащєго самолоты. Такїє урэдженїє порт лотнїчы Люблїн бдєзіє мїєч дїєперо в чєрвцу.

Знана в Полсче фабрыка цаїагнїкўв «Ursus» прудкуєє тракторы, оцзывїсчїє мїєдзы іннмы, в былых халєх любеліскає Фабрыкї Самочодўв. Урєс прещыва добрє конїунктурє тєтєж замїєра звычїєжыл прудкєцїє, а то сїє лєчы з прїєчїєм до працы кєлєжнєх стї осўб. 30% цаїагнїкўв Ursus wysyla на експорт, бы го јєсчє звычїєжыл замїєра отворыч кєлєжнїє заклад прудкєцїєнї, тым разєм в Сєрбїї.

В вїєлу обсазах любеліскаых лєсўв заїнсталовано камєры лєснєго монїторїнгу. З јєднєй стронї реїєструє клєсўвнїкўв і злудзїє дєрєвна, а з другїєй стронї їх одстразає ораз реїєструє рўднє зїявїска. Остатнїо камєры в околїах Гошчєрадова зарєєстровалї кїла вїлкўв. Варто додєч, же зїєкцїа клєсўвнїкўв і злудзїє становїа довўд в прещєсах сїудовых.

16 вїробўв кулїнарных з воєводзтва любеліскаєго в убїєглєм року застал вписаных на лїстє Прудкўв Regionalnych. Вsrўд нїх є волєнскїє картофлякї, лимонад із Конколєвнїцї, карасї з Полїєсїа, бдїоїолїнїє поїлцунї із Пщєлєй Волї. У загалнєпольскаєму Спїску реїональных прудкўв із Любелінінїє походїть вєє понад 100 реїональных прудкўв. Вїльшє ввєсєнєх до Спїску прудкўв маюч лїше Поморскє, Шльонскє і Пїдкарпатскє воєводствє. На Любелінінїє кулїнарнїє вїробїє ставатїє мєє вїльшє, оскїлї тут багатї кулїнарнїє традїції. Вєє у 2013 році булї занєсєнї до Спїску хлопскаєє сїлї із Файслєвїа та вєйска кобвєса із Доброславїа.

В тым року значнїє вїчєє нїз кїєдыколвїєк додєч кєпїє сїє лудзїє званых Морсамї. В кєждїє недїєлїє в любеліскам Залєвїє Зємборзчым кєпїє сїє, бєє wzglєду на погодє, околїо стї осўб. Морсы твєрдыч, же кєпїєл в лодоватєй водзїє уодпарнїа їх прещєд чоробамї, чузїє сїє здровю і нїє чоружєа. Остатнїо до грона Морсўв долєжыл новорповсталы Клуб Морсўв „Бїалы Мїс”. Заоложїл го чєлмєскає раднїє Jerzy Jaworski і Mariusz Kowalcuk ораз дырєктор Паїсчєвой Шкўлы Музычнєй в Чєлмїє Андрєжєй Вїоїтєсєк. Чєлмїєскїє Морсы кєпїє сїє в недїєлїє в Залєвїє в Жўфтанчєх.

Тєгорєчнє фєрїє зїмовє млодзїєжїє шкўлнєй з Любелісчызны вьзначєно на другїє полўє лугєго. В тым року млодзїєж мїєє скорысчїєтє з вїєлу вьцїагўв нарцїарскїх, торўв санєчкўв-вчєх і лодовїск, в тым такжє штучнєх. Остатнїо штучнє лодовїско отwarto в дїєлнїчє Люблїна „Ччєхўв”. Найвїчєєй вьцїагўв јєст на замїєжскїм Розточу.

В тым року „Тлусты Ччєwartєк” вїєнєжєчїє тєгорєчнїє карнавал, прещадлї на 7 лугєго. Традїцїєнїє в тым днїу, нїє бєчєац на кєлорїє, спїожывє сїє вїєлє пєчкўв і зїада споро фєворкўв. Цїасткарнїє, зарўно мїєжскїє як вїєжскїє, прещєготовалї на тєн јєдєн дїєнїє кїл-кєлєкротнїє вїчєє пєчкўв і фєворкўв, анїєлї на со дїєн. Нп. цїасткарнїє Стєвїнскїх вє Влодавїє усмажылєа на Тлусты Ччєwartєк. ок. 7 тїєсїєч пєчкўв, подобнїє цїасткарнїє Вїоїчєчїєа Hєtmana в Чєлмїє.

Coraz дїужєє ма бїєч отwartє, на разїє тымчасовє, турыстїчнє прещїєчїєє гранїчнє в Збєрєзу гмїна Wola Uhruska в повїєчє влодавскїм на гранїчє польско-українскїєй. На стєлє замїєра сїє урєчомїч то прещїєчїєє в 2014 року. Повїат влодавскїє гранїчыз з двомє паїсчєвїамї: Бїалорусїя і Україна, а нїє ма стєлєго прещїєчїєа гранїчнєго.

Julibєєz 100-лєчїа обчєднїа Любеліскає Спўдїєлнїє Спїожывўв. Јєст то вїєлє заслўжєна дїа Любелісчызны плацўкаєа handlowo-usługowa. Провадзї 4 пїєкарнїє, јєднє цїасткарнїє, 38 склє-рўв. Затруднїа 450 осўб. Najstarsїє то Стєвїєслав Зїємнїчкє – члєнок спўдїєлнїє од 1944 року і любеліскає кїлїєк мїєжскїє Влєдїєслав Стєфан Грзїб – члєнок LSS од 1952 року. Од чвїєрчєвїєчєа прещєзєм јєст єнїєнїє повсзєчнїє Мїєчызєлав Зєпєл. В окрєсїє „modnych” marketўв і supermarketўв єгзїєстєнцїа LSS нїє јєст лєтєва, ає спўдїєлнїє ма дїузє традїчїє і вїєрнєх кїлєнтўв, маїєжєчїє зауфанїє до своєй плацўкї, котра ма зысчїє. Дба о кїлєнтўв і члєнокўв, котрым сїстємєтїчнїє вьплєца дывїдєндє.

Adam TOMANEK

Adam TOMANEK

Z okazji Chrztu Świętego życzymy Ci, Marcinie,
abyś w swoim życiu zaznać
dużo szczęścia i łask Bożych;
abyś rósł silny i zdrowy
na pociechę swoich Rodziców.
Dla szczęśliwych Rodziców
Anny Siryk i Kamila Pytki
Najserdeczniejsze pozdrowienia od Przyjaciół

Iwanno i Przemysławie,
życzymy Kochani w dniu święta Waszego
szczęścia, pomysłowości, zdrowia najlepszego.
Co miłość łączy, niech Bóg błogosławi.
Przyjaciele

Drugi Igorze Galiczu,
W 50-te urodziny dużo miłości, ci życzmy,
choć stuknęło ci pół wieku,
nie poddawaj się człowieku.
SKP im.Ewy Felińskiej na Wołyniu

Україна допоможе НАТО wyprowadzić wojska z Afganistanu

Україна заферowała Sojuszowi Północnoatlantycznemu i jej partnerom, usługi tranzytowe w transportowaniu przez swoje terytory, sił zbrojnych i środków NATO z Afganistanu.

Poinformowała o tym Misja Ukrainy w NATO w wynikach posiedzenia Rady Północnoatlantycznej, które odbyło się 6 lutego w Brukseli.

Przewodniczący Misji Ukrainy w NATO Dołgow, podczas posiedzenia zauważył, że Ukraina jako konsekwentny zwolennik wsparcia pokoju i bezpieczeństwa w świecie, będzie brała udział w operacji NATO w Afganistanie do jej końca.

Strona ukraińska również potwierdziła, że będzie wspierać dalsze wysiłki wspólnoty międzynarodowej w zachowaniu pokoju w tym kraju.

W ramach Międzynarodowych Sił Wsparcia Bezpieczeństwa NATO w Afganistanie działa 28-osobowa pokojowa ekipa Ukrainy. To są przede wszystkim lekarze wojskowi, radcy ds. szkolenia na pokładzie śmigłowców, specjaliści ze stosowania lotniczego sprzętu elektronicznego i grup lotniczo-technicznych; fachowcy ds. wsparcia logistycznego, usuwania min i pies do poszukiwania min.

Do 2014 roku misja w Afganistanie ma być zakończona. Należy wywieźć około 100 tys. wojskowych, dużą objętość wyposażenia i techniki, w tym około 150 tys. kontenerów.

«Ukrinform», 6 lutego 2013 roku

W Polsce zamiast poboru będzie kwalifikacja wojskowa

Tegoroczna kwalifikacja wojskowa będzie dotyczyła przede wszystkim mężczyzn rocznika 1994.

W Polsce rozpoczęto kwalifikację wojskową, zamiast wcześniejszej mobilizacji. Na specjalnej komisji mają stawić się mężczyźni rocznika 1994. To dotyczy również osób, które przez ostatnie kilka lat, nie zostały powołane do woj-

Rasmussen również zauważył, że bardzo cenią pozycję władz ukraińskich, które oznajmiły o zamierzeniach dalszego rozwoju współpracy z NATO.

www.uanato.info, 7 lutego 2013 roku

Україна презентує в НАТО можливості в przygotowaniu sił pokojowych

Ministerstwo Obrony Ukrainy bierze udział w wystawie centrów edukacyjno-szkoleniowych, która została zorganizowana w sztabie generalnym Sojuszu w Brukseli – o czym zawiadomia Misja Ukrainy w NATO.

W imprezie uczestniczy 21 krajów NATO i kraje partnerskie. Ukraińska ekspozycja przedstawia materiały prezentacyjne i produkcję reklamową Międzynarodowego Centrum Zachowania Pokoju i Bezpieczeństwa – podano w informację.

Możliwości Ukrainy w przygotowaniu sił pokojowych, są prezentowane przy wsparciu Akademii Wojsk Lądowych imienia Hetmana Petra Sahajdaczego (m. Lwów) i Edukacyjno-Naukowego Centrum Międzynarodowej działalności Pokojowej Narodowego Uniwersytetu Obrony Ukrainy (m. Kijów).

«Ukrinform», 6 lutego 2013 roku

Polscy wojskowi wybierają się do Mali już w lutym

Misja Polski w tym afrykańskim kraju, będzie miała charakter wyłącznie szkoleniowy i potrwa do końca roku.

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego Polski wyraziło zgodę na wysłanie ekipy wojskowej do Mali. Według informacji szefa Biura Stanisława Kozieja z dnia 5 lutego bieżącego roku, polscy żołnierze pojedą do tego kraju, gdzieś pod koniec lutego. Misja Polski będzie miała charakter wyłącznie szkoleniowy.

Przypominamy, że w zeszłym tygodniu Rząd Polski zgłosił się do udziału polskich wojskowych instruktorów w szkoleniowej misji UE w Mali. Wyruszy tam 20 instruktorów z Polski. Ich pobyt w Afryce potrwa do końca roku. De-

Україна допоможе НАТО у виведенні військ із Афганістану

Україна запропонувала Північноатлантичному альянсу та партнерам транзитні послуги із вивезення через свою територію сил та засобів NATO з Афганістану.

Про це повідомили у Місії України при NATO за результатами засідання Північноатлантичної ради, що відбулося 6 лютого у Брюсселі.

Глава Місії України при NATO Долгов, виступаючи під час засідання, підкреслив, що Україна, як послідовний учасник зусиль із підтримання миру та безпеки в світі, брала участь в операції NATO в Афганістані до її завершення.

Українська сторона також підтвердила, що підтримає подальші зусилля міжнародної спільноти в цій країні.

У складі Міжнародних сил сприяння безпеці під проводом NATO в Афганістані виконує завдання миротворчий персонал України чисельністю 28 осіб. Це, зокрема, військові лікарі; радники з питань підготовки бортових інженерів вертольотів, фахівців із застосування авіаційного електронного обладнання та груп аеродромно-технічного забезпечення; спеціалісти з питань тилового забезпечення, розминування та міно-пошуковий собака.

До 2014 року місія в Афганістані має бути завершена. Вивезенню підлягають близько 100 тис. особового складу, значна кількість майна та техніки, зокрема близько 150 тис. контейнерів.

«Ukrinform», 6 лютого 2013 року

У Польщі замість призову – військова кваліфікація

Цьогорічна військова кваліфікація охопить, передусім, чоловіків, котрі народилися у 1994 році.

У Польщі почалася військова кваліфікація, яка замінила колишній призов. Перед спеціальними комісіями мають з'явитися чоловіки, народжені у 1994 році. Виклик отримають також особи, котрі упродовж

тичний діалог високого рівня з Україною», – сказав глава Альянсу.

Расмуссен також наголосив, що високо оцінює позицію українського керівництва, яке заявило про наміри розвивати співпрацю з NATO.

www.uanato.info, 7 лютого 2013 року

Україна представляє в НАТО можливості з підготовки миротворців

Міністерство оборони України бере участь у виставці начально-тренувальних центрів, що проходить у штаб-квартирі Альянсу у Брюсселі. Про це повідомили у Місії України при NATO.

У заході бере участь 21 країна NATO та партнери. Українська експозиція представлена презентаційними матеріалами та рекламною продукцією Міжнародного центру миротворчості та безпеки, – йдеться у повідомленні.

Можливості України у підготовці миротворців представлені за сприяння Академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) та Навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності Національного університету оборони України (м.Київ).

«Ukrinform», 6 лютого 2013 року

Польські військові вирушать до Мали вже у лютому

Місія Польщі в цій африканській країні матиме суто навчальний характер і триватиме до кінця року.

Бюро Національної безпеки Польщі погодилося вислати військовий контингент до Мали. Як заповнив 5 лютого голова Бюро Станіслав Козей, польські солдати поїдуть до цієї африканської країни, швидше за все, під кінець лютого. Місія Польщі матиме суто навчальний характер.

Нагадаємо, що минулого тижня на участь військових інструкторів в навчальній місії ЄС у Мали погодився польський уряд. До

NATO SCOPE 2013

ska. Службь wojskową odbędą tylko ochotnicy, ale nie wszyscy. Pułkownik Lech Matuszyk ze Sztabu Generalnego informuje, że wojsko stawia wysokie wymagania wobec powołanych.

– Muszą to być przede wszystkim osoby fizycznie rozwinięte, zdecydowani, posiadający wysoki poziom wykształcenia i umiejętności. Najlepiej, by to byli specjaliści w różnych dziedzinach, którzy też na rynku cywilnym są konkurencyjni – mówi Lech Matuszyk.

Tegoroczna kwalifikacja wojskowa potrwa do końca kwietnia i będzie obejmowała prawie 300 tysięcy osób. Decyzję o kwalifikacji wojskowej w listopadzie ubiegłego roku podpisali Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej Polski: Jacek Cichocki i Tomasz Siemoniak.

Mimo zniesienia obowiązkowego poboru do Wojska Polskiego, obywatele zgodnie z Konstytucją, nadal są zobowiązani do obrony swojego państwa. Dlatego istnieje obowiązek kwalifikacji przez komisję lekarską. Jeśli ktoś z tego zrezygnuje, podobnie, jak w przypadku poboru to osobie grozi mandat lub więzienie.

www.polradio.pl, 7 lutego 2013 roku

Sekretarz Generalny NATO: «Mimo niektórych problemów politycznych, będziemy z Ukrainą współpracować»

W Sojuszu Północnoatlantycznym zamierzają kontynuować dialog polityczny o praktycznej współpracy z Ukrainą, mimo «niektórych problemów politycznych».

Poinformował o tym Sekretarz Generalny NATO Anders Fogh Rasmussen na konferencji prasowej w Brukseli.

«Planujemy przeprowadzić posiedzenie komisji NATO-Ukraina na poziomie ministrów obrony w lutym (w ramach posiedzenia Rady Północnoatlantycznej w dniach 21-22 lutego w Brukseli). To świadczy, że mimo pewnych problemów politycznych, nadal będziemy prowadzić z Ukrainą dialog polityczny o wysokiej randze» – powiedział Sekretarz Generalny.

czyją w tej sprawie musi jeszcze podpisać Prezydent Polski.

Zamieszki w Mali zaczęły się jeszcze w 2012 roku po tym, jak islamscy fundamentaliści zajęli pałac prezydencki i pomieszczenie telewizyjnego ogólnokrajowej.

www.polradio.pl, 6 lutego 2013 roku

Sekretarz Generalny NATO przywołuje nie dopuścić do zmniejszenia kosztów obronnych

Kraje członkowskie NATO nie powinny dopuścić do zmniejszenia wydatków obronnych i powinny szukać drogi usunięcia niedociągnięć w dziedzinie potencjału wojskowego – oznajmił Sekretarz Generalny NATO Anders Fogh Rasmussen w czasie swego drugiego Corocznego Występu 31 stycznia 2013 roku.

W Corocznym Występie opowiedziano o osiągnięciach Sojuszu w 2012 roku oraz określono wyzwania NATO na 2013 rok. Jednym z najbardziej aktualnych problemów jest sytuacja gospodarcza i jej wpływ na zdolność obronną w ramach Sojuszu.

«nasze bezpieczeństwo opiera się na dobrobycie ekonomicznym: nie da się zachować bezpieczeństwa bez inwestycji. Z kolei nasz rozkwit, zależy od naszego bezpieczeństwa» – powiedział Sekretarz Generalny na konferencji prasowej w Brukseli.

«Jeśli chcemy żyć w bezpieczeństwie, mamy wydawać koszty na obronę. Wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa, nie znikną same z siebie, dopóki nie będziemy starać się rozwiązać problemów gospodarczych» – zauważył on.

«Po pierwsze, nie powinniśmy dopuścić do zmniejszenia wydatków obronnych poniżej określonego poziomu, który pozwala nam na wykonanie naszych zobowiązań. Po drugie, należy zacząć usuwać niedociągnięcia w dziedzinie bezpieczeństwa, jak tylko sytuacja gospodarcza się poprawi. I po trzecie, należy zwiększać potencjał obronny» – powiedział.

www.uanato.info, 5 lutego 2013 roku

kilko poprzednich років не були зараховані до військової підготовки. Проте на військову службу будуть направлені тільки добровольці – однак, не всі. Полковник Лех Матушчик із Генерального штабу пояснює, що армія ставить перед кандидатами високі вимоги.

– Передусім, розвинені фізично люди, впевнені, у яких високий рівень освіти та вміння. Бажані у нас усі спеціалісти різних галузей, які також на цивільному ринку є конкурентними, – каже Лех Матушчик.

Цьогорічна військова кваліфікація триватиме до кінця квітня й охопить майже 300 тисяч осіб. Розпорядження у справі проведення військової кваліфікації підписали у листопаді минулого року міністри внутрішніх справ та національної оборони Польщі: Яцек Ціхоцький і Томаш Семоняк.

Незважаючи на професіоналізацію польської армії, громадяни, згідно з конституцією, nadali зобов'язані захищати державу. Тому існує обов'язок пройти кваліфікацію перед лікарською комісією. Якщо хтось ухиляється – так само, як випадку призову, йому загрожує штраф або обмеження свободи.

www.polradio.pl, 7 лютого 2013 року

Генсек НАТО: «Попри деякі політичні проблеми, ми співпрацюватимемо з Україною»

У Північноатлантичному Альянсі мають намір продовжувати політичний діалог та практичну співпрацю з Україною, незважаючи на «деякі політичні проблеми».

Про це заявив Генеральний Секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен на прес-конференції у Брюсселі.

«Ми плануємо провести засідання Комісії НАТО-Україна на рівні міністрів оборони у лютому (у межах засідання Північноатлантичної ради 21-22 лютого у Брюсселі). Це свідчить про те, що, незважаючи на певні політичні проблеми, ми продовжимо полі-

африканської країни поїде 20 інструкторів з Польщі. В Африці вони знаходяться до кінця року. Рішення з цього питання ще повинні підписати Президент Польщі.

Заворушення в Мали почалися ще в березні 2012 року після того, як ісламські фундаменталісти оволоділи президентським палацом і будівлею державного телебачення.

www.polradio.pl, 6 лютого 2013 року

Генеральний секретар НАТО закликає не допустити скорочення оборонних витрат

«Країни-члени НАТО не повинні допустити скорочення оборонних витрат і мають шукати шляхи подолання недоліків у галузі військового потенціалу», – заявив Генеральний Секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен, представляючи 31 січня 2013 року свою другу Щорічну доповідь.

У Щорічній доповіді викладено дослідження Альянсу в 2012 році, а також завдання, які NATO ставить собі за мету виконати у 2013 році. Однією із найбільш актуальних проблем є економічна ситуація та її вплив на обороноздатність в рамках Альянсу.

«Наша безпека ґрунтується на економічному добробуті: не можна отримати безпеку без інвестицій. Проте, своєю чергою, наше процвітання залежить від нашої безпеки», – сказав Генеральний секретар на прес-конференції у Брюсселі.

«Якщо ми хочемо жити в безпеці, ми маємо вкладати кошти в оборону. Виклики в галузі безпеки не зникнуть самі собою, доки ми намагаємося розв'язати проблеми в економіці», – підкреслив він.

«По-перше, ми не повинні допустити скорочення оборонних витрат нижче певного рівня, який дозволяє нам виконувати наші зобов'язання. По-друге, почати усувати недоліки у галузі обороноздатності щойно економічна ситуація поліпшиться. І, по-третє, це нарощування оборонного потенціалу», – сказав він.

www.uanato.info, 5 лютого 2013 року

Helena Mazur: «Legitymację członkowską Stowarzyszenia otrzymałam w 1992 roku»

Олена Мазур: «Членський квиток Товариства я отримала у 1992 році»

Гостем «Монітора Воłyньського» jest Helena Mazur, która już ponad 20 lat jest członkinią Stowarzyszenia Kultury Polskiej imienia Ewy Felińskiej na Wołyniu. Na początku lutego pani Helena obchodziła swoje 90. urodziny.

- Pani Heleno, co Pani pamięta z dzieciństwa?

- Urodziłam się 3 lutego 1923 roku w obwodzie kijowskim, na wsi Szamrajówka. Byliśmy biedni, ojciec pracował jako mechanik na cukrowni, matka opiekowała się trójką dzieci. Rodzice byli Polakami. Tam na wsi chodziliśmy do szkoły, ukończyliśmy po siedem klas.

W 1937 roku rodziców wywieziono na prace przymusowe. Matka była aż w Kazachstanie, a gdzie był ojciec, nawet nie wiedzieliśmy. Ale on i tak nie wrócił. Mnie i siostrę oddali do Domu Dziecka, ale brat nas później zabrał do domu.

- Czy po powrocie z Domu Dziecka została Pani na wsi?

- Tak, ale po jakimś czasie siostra matki, nasza ciocia, zaprosiła nas do siebie. Ona mieszkała w Azji Środkowej, w Samarkandzie. My z siostrą pojechaliśmy tam w 1939 roku. A brat pozostał w domu, z babcią. Ciocia nami się opiekowała. Niedługo po tym, jak przyjechaliśmy do ciocy, zaczęła się wojna. Niemcy zajęli obwód kijowski i nie mieliśmy gdzie wracać – wszystko było zniszczone. Babcią zmarła, a brata wzięli na front. Pozostaliśmy u ciocki w Samarkandzie. Potem ciocia zabrała do siebie mamę.

- A gdzie Pani uczyła się i pracowała?

- Ukończyłam szkołę położnictwa. Pracowałam jako pielęgniarka w klinice obwodowej w Samarkandzie. Podczas oblężenia Leningradu, Leningradzka Akademia Wojskowo-Medyczna została przeniesiona do Samarkandy, zwłaszcza do szpitala, w którym pracowałam. Zaledwie po miesiącu otrzymałam zawiadomienie, aby stawić się w komisariacie wojskowym. Okazało się, że przygotowują eszelon wojskowy i muszą z nim wysłać na front jednego lekarza i dwie pielęgniarki. Miałam 19 lat. W naszym wagonie były różne leki i minimalny sprzęt – coś

do Samarkandy, znowu zaczęłam pracować w szpitalu.

- A kiedy przyjechała Pani do Łucka?

- W Łucku mieszkałam od 1946 roku. Pracowałam w naszym szpitalu wojskowym ponad 30 lat. Już od 32 lat nie pracuję, jestem na emeryturze.

- Pani Heleno, jak Pani dowiedziała się o Stowarzyszeniu? Przecież Pani jest jego członkinią od samego początku.

- Jestem Polką, moi rodzice też byli Polakami, kultura polska jest mi bardzo bliska. Dowiedziałam się o założeniu Stowarzyszenia od sąsiadów, którzy też z pochodzenia byli Polakami. Pomagałam im, leczyłam dzieci, gdy one chorowały. I oto sąsiadka mówi do mnie, że w Łucku będzie otwarty kościół. Oj, jak przypomniałam sobie, jaki tam był bałagan! Można uważać, że odbudowaliśmy ten kościół. Chociaż połowa tych ludzi już nie żyje... A legitymację członkowską Stowarzyszenia otrzymałam w 1992 roku.

- Przeżyła Pani i wojnę, i epokę radziecką, i okres niepodległości Ukrainy. Osoby starsze często porównują Ukrainę ze Związkiem Radzieckim. Według Pani, kiedy życie było lepsze?

- Byliśmy ubodzy, jak to się mówi – proletariat. Z jednej strony, za czasów radzieckich było lepiej, chociaż i teraz też. Teraz jest mniej dyscypliny. W Związku Radzieckim bez problemów można było dostać mieszkanie, obecnie to jest niemożliwe. Kiedyś wszystko było bezpłatne, a teraz za wszystko się płaci. Na przykład, w szpitalu. Kiedyś medycyna była bezpłatna, a teraz żeby pobrać krew z palca, i to trzeba zapłacić. Ostatnio gościłam córkę. Ona skrzyła nogę, to jeździła do trzech szpitali i nigdzie nie mogli zrobić jej prześwietlenia, dopóki nie zapłaciła pieniędzy. Mówili, że nie ma kliszy. A jak dała pieniądze, od razu się wszystko znalazło.

Гість «Волинського Монітора» – Олена Мазур, котра вже понад 20 років є членом Товариства польської культури на Волині ім. Еви Фелінської. На початку лютого пані Олена відсвяткувала свій 90-ий день народження.

- Пані Олено, що Ви пам'ятаєте з дитинства?

- Народилася я 3 лютого 1923 року у Київській області, в селі Шамраївка. Ми жили бідно, батько працював на цукровому заводі механіком, мама сиділа з трьома дітьми. Батьки були поляками. Там же, у селі, ми вчилися, закінчили по сім класів.

У 1937-му році батьків вивезли на примусові роботи. Мама була аж в Казахстані, а де був тато, ми навіть не знали. Він так і не повернувся. Мене і сестру відправили у дитячий будинок, але брат нас потім забрав додому.

Самарканд, знову пішла працювати в клінічну лікарню.

- А до Луцька коли приїхали?

- У Луцьку живу з 1946 року. Працювала у нашому військовому госпіталі понад 30 років. Уже 32 роки як не працюю, на пенсії.

- Пані Олено, як Ви дізналися про польське товариство? Адже Ви є його членом із самого початку.

- Я за національністю полька, батьки мої – поляки, тому мені близька польська культура. А дізналася про створення товариства від сусідів, котрі теж були поляками за по-

Олена Мазур

- Після дитбудинку Ви повернулися у село?

- Так, але через деякий час мама сестра, наша тітка, запросила погостювати. Вона жила в Середній Азії, в Самарканді. І ми із сестрою туди поїхали у 1939 році. А брат залишився вдома, з бабусею. Тітка нас утримувала, оскільки ми росли без батьків. Невдовзі після того, як ми приїхали до тітки, почалася війна. Німці зайняли Київську область і нам не було куди повертатися – все було розбито, розбомблено. Бабця померла, а брата забрали на фронт. Тому ми і залишилися біля тьоти у Самарканді. Потім тітка і маму збрала до себе.

- Де Ви навчалися і працювали?

- Я закінчила фельдшерсько-акушерську школу. Працювала медсестрою в обласній клінічній лікарні у Самарканді. А потім, коли була блокада Ленінграду, Ленінградську військово-медичну академію евакуювали в Самарканд, зокрема в лікарню, де я працювала. Не минуло і місяця, як мені повістка з військового приїшла. Як виявилось, готували ешелон і потрібні були супроводжуючі на фронт – один лікар і двоє медсестер. Мені було 19 років. У нас був вагон з усіма препаратами та мінімальним обладнанням – такий собі медичний кабінет. Завезли нас далеко в Росію, викинули в полі. Ми вийшли, почали облаштовувати медичний кабінет, і тут – як налетяє літаки, і давай нас бомбити... Рятувалася хто як міг! Усі кинулися у лісок, що був поряд. Ви не уявляєте, що то було... Страшний суд. Куди тікати? Один вогонь і бомби падають, рвуться снаряди...

Наступного дня прийшов начальник і каже: «Якщо хочете, то залишайтеся, підете на фронт». А хто хоче йти на фронт? Лікаря наша, єврейкою до речі була, попросила повернути нас назад. І вони погодилися привезти нас у Москву, здати у військомат, і тоді відправити додому. Коли повернулася у

ходженням. Я їм допомагала, лікувала дітей, коли вони хворіли. І ось, сусідка каже мені, що відкривається костел у Луцьку. Ой, як згадаю, там був такий безлад. То уважайте, що ми відбудували той костел. Хоча вже половини тих людей немає... А членський квиток Товариства я отримала у 1992 році.

- Ви застали і війну, і радянську добу, і період незалежної України. Люди старшого віку часто порівнюють Україну з Радянським Союзом. На Вашу думку, коли було жити краще?

- Ми жили бідно, пролетаріат, як то кажуть. З однієї сторони, у радянську пору було краще, а іншої – ніби і зараз. Нині менше дисципліни. У радянську пору без проблем можна було отримати житло, а зараз – неможливо. Колись було все безкоштовно, а зараз – платно. Наприклад, у лікарні. Колись була медицина безкоштовною, а зараз, щоб взяти кров з пальця, і то треба платити. Нещодавно донька у мене гостювала, ногу підвернула, то об'їздила три лікарні і не могли зробити знімка, поки не заплатила гроші. Кажали, що півки немає. А як дістала гроші – то і півка з'явилася.

Важко оцінювати, коли краще жити. Головне – здоров'я, а все інше примножить.

- Вашим секретом довголіття, як працівника медицини, є здоров'я?

- Мене всі у сім'ї довго жили. Мама прожила до 87 років, чоловік – до 75, сестра – до 88 років, брат – до 89. У мене двоє дітей – доньці вже 66, а синові у травні виповниться 60 років. Маю трьох внуків і четверо правнуків, найменшому – два роки.

Тому всім бажаю багато років прожити, мати велику і щасливу родину, щоб ніхто не хворів, сімейного щастя і любові – це і є секрет довголіття будь-якої людини.

Розмовляла Тетяна ЗУБРІК

w rodzaju gabinetu lekarskiego. Zawieźli nas daleko w głąb Rosji, wyrzucili w polu. Rozładowano nas i zaczęliśmy wyposażać gabinet lekarski, ale w tej chwili przyleciały samoloty i zaczęły zrzucać bomby... Każdy się ratował jak potrafił! Wszyscy się rzucili do lasu obok. Nie wyobrażacie sobie, co to było... Straszny sąd. Gdzie uciekać? Tylko ogień i bomby spadają, eksplodują pociski...

Następnego dnia przyszedł dowódca i mówi: jeśli chcecie, zostańcie, pójdźcie na front. A kto chce iść na front? Nasza pani doktor, która była Żydówką poprosiła, aby wysłać nas z powrotem. I oni się zgodzili zawiązać nas do Moskwy, zaprowadzić do komisariatu wojskowego i wtedy wysłać do domu. Gdy wróciłam

Trudno jest oceniać, kiedy lepiej żyć. Najważniejsze jest zdrowie, a cała reszta się doda.

- Jak Pani uważa, jako pracownik medyczny, na czym polega tajemnica długowieczności?

- W mojej rodzinie wszyscy długo żyli. Mama zmarła w 87 lat, mąż w 75 lat, siostra w 88, brat w 89. Mam dwoje dzieci – córka ma już 66, a syn w maju skończy 60 lat. Mam troje wnuków, czworo prawnuków, najmniejszy z nich ma dwa latka.

Dłatego wszystkim życzę długich lat życia, dużej i szczęśliwej rodziny, żeby nikt nie chorował, rodzinnej zgody i miłości – to jest tajemnica długowieczności każdego człowieka.

Rozmawiała Tetyana ZUBRYK

Czcigodnej Jubilatce i Drogiej Koleżance

Helenie Mazur

Bukiet najwspanialszych życzeń: uśmiechu i szczęścia, radości każdego dnia oraz wszelkiej pomyślności.

SKP im. Ewy Felińskiej na Wołyniu

ПРАСА // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
адміністратор	1 147	Обов'язки адміністратора, м.Луцьк, вул.Чорновола, «Срібні телеки»
апаратник термічного оброблення ковбасних виробів	1 500	Обов'язки апаратника термічного оброблення ковбасних виробів
арматурник (будівельні, монтажні й ремонтно-будівельні роботи)	2 500	Попередньо телефонувати, запитувати Ксеню, вміня самостійно працювати на роботах, пов'язаних з будівництвом монолітно-каркасних будівель, оплата праці відрядно-преміальна, розряд 2-6
архітектор	1 500	Розробка архітектурно-будівельної частини проєктів. Підготовка технічних завдань на розробку архітектурних рішень
бармен	1 147	Бар «Скіф»(вул.Ковельська)
бармен	1 200	Робота в піцерії «Соло» по пр. Відродження, звертатись до адміністратора Олени
бармен	1 300	Робота в ресторані «Ортеол»
бармен	1 200	Робота у барі «Третій кухоль» по вул. Лесі Українки, графік роботи: тиждень через тиждень
бармен	1 200	Ресторан «Джерела» (с.Ромашківка)
бармен	1 500	Робота в барі «Агдам» с. Маяки, гарантується довіз до м. Луцька після закінчення робочого дня, надається безкоштовне харчування
бетоняр	2 500	Підготовка бетонних сумішей, робота на будівництві, попередньо телефонувати, запитувати Ксеню, оплата праці відрядно-преміальна, розряд 2-5
бетоняр	1 230	Робота на будівництві житлового будинку, наявність посвідчення
бухгалтер	1 500	Знання «1С бухгалтерії», версія 7.7, Медос, досвід в комерційних структурах, домовитись про співбесіду за телефоном: 774494 (Мирослава Георгіївна)
бухгалтер-ревізор	1 500	Проведення ревізії на складах сільськогосподарської техніки в філіялах підприємства
вальник лісу	1 150	Попередньо телефонувати. Наявність посвідчення вальника лісу
вальник лісу	1 150	Робота на лісових ділянках Волинської, Рівненської, Львівської областей, наявність посвідчення вальника лісу, на період роботи житлом забезпечують.
вантажник	1 440	Бажано посвідчення стропальника, режим роботи з 08.00 до 16.30 год.
верстатник широкого профілю	1 700	Ремонт та обслуговування обладнання картопробної промисловості, графік роботи: 8:00-17:00
водій автотранспортних засобів	1 500	Водій легкового автомобіля, наявність посвідчення автотранспортного водія
водій автотранспортних засобів	1 400	Здійснення маршрутних перевезень автобусом «Водан»
водій автотранспортних засобів	2 000	Поїздки в межах України та міжнародні перевезення (бажано наявність дозвілу на поїздки по території Європи), робота на автомобілі «Daf- aс45l»
водій автотранспортних засобів	1 200	Робота в піцерії «Соло» по пр. Відродження, наявність власного автомобіля, звертатись до адміністратора Олени
водій автотранспортних засобів	1 700	Робота на автомобілях «Валдай» та «Камаз»
водій автотранспортних засобів	1 500	Робота на автомобілях: Daf, Renault
водій автотранспортних засобів	1 150	Робота на автомобілях: Volvo, Scania, мати допуск до перевезення небезпечних вантажів, відрядження по Україні.
водій автотранспортних засобів	1 150	Робота на автомобілях «МАЗ», м.Дубно, м.Виница.
водій автотранспортних засобів	1 600	Робота на вантажному автомобілі daf x95, причіп-рефрижератор, поїздки по Україні та Європі
водій автотранспортних засобів	1 500	Робота на автомобілях ГАЗ, МАЗ, ФАБ, в с. Жидичин, відрядження по Україні
водій тролейбуса	2 165	Обов'язки водія тролейбуса
водій-випробувач	2 000	Водій-випробувач автобусів, тролейбусів
газоварник	2 000	Зварювання трубопроводів опалення,загостачання,робота на будівництві по об'єктах в межах області
геодезист	1 500	Виконання комплексу геодезичних робіт, що забезпечують відповідність геометричних параметрів, координат і висотних позначок будівель і споруд під час їх розміщення та введення.
геодезист	2 000	Знання програми autocad, виконання робіт із землеустрою

Посада	З/П	Вимоги
гідротехнік	1 500	Вміня працювати зі зрушувальною технікою, організувати роботу, мати інженерні здібності щодо функціонування меліоративних робіт.
головний бухгалтер	1 600	Знання 1-с бухгалтерії (8,2,7,7 Версії), досконале володіння основами податкового обліку
головний бухгалтер	2 000	Знання 1-с бухгалтерії, версія 7, досвід роботи в комерційних структурах
головний інженер	1 147	Режим роботи з 8 до 17 год. Знання програмного забезпечення «allplan» «lra», можлива неповна зайнятість. Зарплата відрядно-преміальна
двірник	1 147	Прибирання території в районі 33-го кварталу
двірник	1 147	Прибирання території, спецодяг видається
друкар флексографічного друкування	1 700	Нанесення малюнку на поліетиленову плівку, піднімання рулонів з поліетиленовою плівкою
економіст з планування	2 120	Навички роботи в 1с бухгалтерії, досвід роботи на виробництві (плановий відділ)
електрогазоварник	1 300	Вміня варити на бору, без шкідливих звичок, виготовлення церковної утварі
електрогазоварник	2 000	Зварювання трубопроводів опалення, газоопалення, робота на будівництві на об'єктах в межах області
електрогазоварник	1 150	Обов'язки електрогазоварника, робота в автомобільних боксах, ремонт автобусів
електрогазоварник	2 500	Попередньо телефонувати, запитувати Ксеню, оплата праці відрядно-преміальна, розряд 2-6, зварювальні роботи комунікації та металевих конструкцій
електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1 200	Промислове будівництво, вміня автоматичних за методом №135, №136 (шві, арматури, труб). Навички читання креслень. Робота на напівавтоматичних машинах.
електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	2 000	Робота в механо-складальному цеху
електромеханік	1 500	Заміна електропроводки, ремонт електрообладнання, 4 рівень допуску
електромонтажник з освітлення та освітлювальних мереж	2 500	Попередньо телефонувати, запитувати Ксеню, оплата праці відрядно-преміальна, розряд 2-6, робота на будівництві
електромонтажник-налагоджувальник	1 200	Відповідальність
електромонтер з ремонту та монтажу кабельних ліній	1 897	Обов'язки електромонтера з ремонту та монтажу кабельних ліній
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 600	Обслуговування обладнання картопробної галузі, графік роботи з 8:00 до 17:00
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 147	Ремонт та обслуговування електроустаткування, 3 група допуску (до 1000 вт)
електромонтер контактної мережі	1 740	Обов'язки електромонтера контактної мережі
закрійник	1 500	Закрійник трикотажних виробів, знання видів і властивостей матеріалів, призначення і принцип дії машини, технологічні нормативи виконання операцій
інженер з охорони навколишнього середовища	850	Обов'язки інженера з охорони навколишнього середовища, на період відпустки по догляду за дитиною до 6 років
інженер з проєктно-кошторисної роботи	1 500	Розробка кошторисної документації
інженер-будівельник	1 500	Досвід роботи на будівництві, інвалід ІІІ групи
інженер-будівельник	1 400	Знання програм «авк-5», «autocad»
інженер-землепорядник	2 000	Знання програми autocad, гіс, виконання геодезичної зйомки, навички роботи з тахеометром
інженер-конструктор	1 560	Навички роботи в інженерних програмах (конструювання автомобілів)
інженер-програміст	2 000	Знання основ програмування, комп'ютерних систем, бухгалтерія 1с, версія 8.2
касір торговельної зали	1 175	Робота в гіпермаркеті «Там-Там», обслуговування клієнтів, володіння навичками сканування штрихкодів товарів, комунікабельність
касір торговельної зали	1 300	Робота касира торговельної зали в кафе «піца челентано», попередньо телефонувати щодо зустрічі на співбесіді.

Посада	З/П	Вимоги
касір торговельної зали	1 200	Робота в одному з магазинів «7-23» (розташованих на місці маршрутних зупинок в межах міста). Графік роботи: тиждень через тиждень, додатково використовується преміальна система оплати праці
касір торговельної зали	1 147	Робота у торговельній залі закладу громадського харчування «Чікен Хаг», розміщеного на території торгового комплексу «Варшавський» по вул. Конякіна
комплектувальник меблів	1 500	Робота на складі «Меблі-нова», вул. Рівненська, знання складових частин меблів
кондитер	1 300	Робота в кондитерській ресторану «Ортеол»
кондитер	1 185	Робота в магазині «Вопак» за адресою: Київський м-н
кондуктор громадського транспорту	1 270	Обов'язки кондуктора громадського транспорту
контролер цelloзно-паперового виробництва	1 500	Здійснення контролю якості готової продукції, робота у цеху з виробництва картону, графік роботи: доба через дві
косметик	1 147	Підготовка косметичних засобів, підбір косметичних засобів
кухар	1 220	Готувати для бенкетів, допомога в підборі меню (гарячі страви, холодні закуски української кухні), зарплата +4%
кухар	1 200	Робота в кафе «Магіт» по вул. Стрилецька
кухар	1 200	Робота в піцерії «Соло» по пр. Відродження, звертатись до адміністратора Олени
кухар	2 000	Робота в ресторані «Брама-світ» по пр. Соборності, режим роботи: 5 днів через 5 днів з 9.00 до 23.00
кухар	1 300	Робота в ресторані «Ортеол»
кухар	1 147	Робота в ресторані «Срібні телеки», режим роботи: тиждень через тиждень, знання технології приготування страв
листоноша (поштар)	1 325	Обов'язки листоноші, матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання (40-й квартал)
листоноша (поштар)	1 325	Обов'язки листоноші, матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання (пр-т Воли)
листоноша (поштар)	1 325	Обов'язки листоноші, матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання (район раец)
листоноша (поштар)	1 325	Обов'язки листоноші, матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання (р-н вокзалу)
лицьовальник-плиточник	1 230	Робота на будівництві житлового будинку
майстер виробничого навчання	1 451	Обов'язки майстра виробничого навчання груп програмного забезпечення, досконале володіння державною мовою, англійською мовою
майстер виробничого навчання	1 451	Обов'язки майстра виробничого навчання груп ресторанного обслуговування, досконале володіння державною мовою, англійською мовою, знання пк
маляр	2 000	Фарбування автобусів, тролейбусів та їх складових, робота в малярному цеху
маляр	1 700	Фарбування автомобілів, вміня користуватись сучасною технікою
маляр	2 000	Поточний ремонт житлового фонду (фарбування, побила)
манікюрник	1 800	Мережа манікюрних студій «Експрес манікюр», можна після курсів, бажано навчатись, попередньо телефонувати
манікюрник	1 200	Обов'язки манікюрника
манікюрник	1 200	Робота в перукарні «Beauty house», майстер манікюру, акрилове та гелеве нарощування нігтів, розпис нігтів. Попередньо телефонувати.
манікюрник	1 147	Робота в салоні краси «Рip - ar» вул.С. Бандери графік роботи: день через день. Нарощування нігтів, розпис, гелеве та акрилове покриття
машиніст екскаватора	1 147	Навички роботи на гідравлічному екскаваторі «fat-hitachi», наявність посвідчення тракториста

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатись за адресою: м. Луцьк, вул. Ярошка, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Łemkowski zakątek polskich gór

Єдно з найпікнієшчих і найстарших уздоровіск Польщі Поўдніowej – , jest otoczone pięknym Parkiem Zdrojowym z licznymi ścieżkami spacerowymi.

To tutaj w XIX stuleciu bywali najwięksi polscy pisarze, malarze i poeci, a Krynica stała się najmłodszym kurortem uzdrowskim wśród elit Polski międzywojennej.

Warto zobaczyć:

- Muzeum Nikifora
- Muzeum Zabawek „Bajka” (magiczne miejsce, w którym dzieci z radością odkrywają zabawki swoich rodziców i dziadków)
- Górę Parkową, na którą można wyjechać koleją linowo-terenową w stylu retro z 1937 r., w centrum miasta w końcowym odcinku „Deptaka Krynickiego”
- Szlak Architektury Drewnianej
- Szlak Architektury Cerkiewnej
- halę lodową
- sankostradę (całoroczny tor saneczkowy o długości 1 km i różnicy poziomów 55 m)
- park linowy
- góry - Beskid Sądecki
- kolej gondolową Jaworzyna Krynicka - najdłuższa i najnowocześniejsza kolejka gondolowa w Polsce
- kolej krzeselkową Centrum Narciarskie Azoty - położona jest na Slotwinach w jednej z najpiękniejszych dolin otaczających Krynicę
- spływ pontonami Popradem
- basen odkryty (czynny w sezonie codziennie od 9.00-18.00).

Region jest bardzo atrakcyjny pod względem turystycznym, głównie ze względu na piękne krajobrazy (przełom rzeczny Popradu), liczne uzdrowska (wody mineralne), bogate dziedzictwo kulturowe regionu i folklor.

Spośród ludzi, którzy rozslawili Sądeckie, najbardziej niezwykłym jest bez wątpliwości malarz nainy Nikifor (1895-1968), Lemko z Krynicy. Prawdziwe nazwisko artysty prawdopodobnie brzmiało Epifaniusz Drowniak, ale sam malarz podpisywał swoje obrazy słowami „Nikifor Malarz – Nikifor Artysta” i pod tym imieniem zapisal się na zawsze w historii sztuki polskiej i światowej. Nikifor cierpiął na dziedziczną wadę wymowy, co od dzieciństwa ograniczało jego kontakt z otoczeniem. Najlepszą formą porozumiewania się było dla niego malarstwo.

Warto wiedzieć:

- obszary Krynicy i jej okolic są związane z historią Lemków
- to w Krynicy praktykował jeden z twórców polskiej balneologii, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego Józef Dietl
- w 1995 r. w willi Romanówka otwarto Muzeum Nikifora. W kameralnych wnętrzach zaprezentowano kilkadziesiąt prac artysty
- wody mineralne Krynicy-Zdrój – Jan, Slotwinka, Tadeusz, Zdrój Główny, Zuber
- w 2013 r. w programie XXIII Forum Ekonomicznego w Krynicy-Zdrój, które odbędzie się w dniach 3-5 września, przewidziano 6 sesji plenarnych oraz ponad 120 debat w ramach 12 ścieżek tematycznych
- w Warszawie w 2012 r. odbyła się II edycja konkursu Akcja rekomendacji najlepszych polskich restauracji. Najlepszą Restauracją przy Pensjonacie w Polsce 2012 r. została restauracja, działająca przy Pensjonacie Małopolanka w Krynicy-Zdrój.

Zanim obrazy Nikifora trafiły do galerii sztuki, muzeów i prywatnych kolekcji, przez

W mieście odbywa się:

- Festiwal im. Jana Kiepur (w sierpniu każdego roku Krynica wypełnia się muzyczną publicznością z całego świata. Festiwal corocznie obejmuje prezentację wielkich dzieł operowych, operetkowych, spektakli baletowych oraz teatralnych, jak również koncertów promenade)
- Forum Ekonomiczne

Wojciech G. P. / P. / P. / P.

dziesiątki lat prawie nikt w Krynicy nie zwracał uwagi na ulicznego malarza, wędrującego codziennie po uzdrowsku z drewnianą walizką mieszczącą jego warsztat. Swoją „przenośną pracownię” rozkładał w miejscach, gdzie najczęściej spacerowali turyści i kuracjusze, wystawiając na sprzedaż obrazki jako „Pamiętki z Krynicy”. Jednak niewielu ludzi decydowało się wówczas na ich zakup. Byli i tacy, którzy uważali go za zwykłego żebraka, a na kolorowe obrazki patrzyli jak na bezwartościowe bazarowe.

Baza noclegowa i gastronomiczna:

- Karczma Łemkowska „Klync”
- Pensjonat Małopolanka. Dom Kawy i Wina w tym pensjonacie słynie w Krynicy z wyjątkowej włoskiej kawy Vergnano, przyrządzonej na wiele sposobów. Cyklicznie organizowane są degustacje wina, prowadzone przez winiarzy z całego świata
- Gospoda „U Krakowiaka”, Domek w Dolinie, Karczma Cichy Kącik, Kawiarnia Czekolada i Zdrój i inne.

Już od kilkunastu lat elity polityczne, gospodarze i intelektualne Europy Środkowo-Wschodniej uczestniczą w Forum Ekonomicznym w Krynicy-Zdrój – najważniejszej konferencji gospodarczej w regionie, podczas której spotykają się prezydenci, szefowie rządów, ministrowie, unijni komisarze, przedstawiciele największych concernów i ośrodków analitycznych. Forum krynickie jest porównywane do Światowego Forum Ekonomicznego w szwajcarskim Davos.

http://WWW...

- www.krynica.pl
- www.muzeum.sacz.pl
- www.sankostrada.krynica-zdroj.eu
- www.malopolanka.eu
- www.jaworzynakrynicka.pl
- www.forum-ekonomiczne.pl
- www.muzeum-zabawek.pl

Wiktorija ORZEŁ

Лемківський куточок польських гір

Єдна з найкрасивіших і найстаріших здравниць Південної Польщі – Криниця-Здруй, оточена прекрасним Курортним парком із численними алеями для прогулянок.

Саме тут у XIX столітті перебували найвідоміші польські письменники, художники і поети. Пізніше Криниця стала наймоднішим курортом-здравницею серед представників еліти міжвоєнної Польщі.

Регіон є надзвичайно привабливим з туристичної точки зору, головним чином, з огляду на чудові краєвиди (річковий перелом р. Попрад), численні здравниці (мінеральні води), культурне багатство регіону і фольклор.

Варто знати:

- територія Криниці і її околиць пов'язана з історією Лемків
- в Криниці практикував один із засновників польської балнеології, професор Ягеллонського університету Йосиф Дієтл
- у 1995 р. у вилі Романівка відкрито Музей Нікіфора. У камеральних внутрішніх приміщеннях представлено кілька десятків робіт митця
- мінеральні води Криниці-Здруй: Ян, Слотвинка, Тадеуш, Здруй Головний, Зубер
- у 2013 р. у програмі XXIII Економічного Форуму у Криниці-Здруй, що відбудеться 3-5 вересня, передбачено 6 пленарних сесій, понад 120 дебатів у рамках 12 тематичних стежок
- у Варшаві в 2012 р. відбувся II тур конкурсу Акція рекомендації найкращих польських ресторанів. У категорії Найкращий ресторан при пансіонаті в Польщі 2012 р. виграв ресторан, діючий при пансіонаті „Малополька” у Криниці-Здруй.

ченням. Найкращою формою спілкування для нього було малювання.

У місті відбувається:

- Фестиваль ім. Яна Кепури (щороку у серпні Криниця переповнюється музичною публікою з усього світу. На фестивалі щорічно представлені великі оперні та опереткові шедеври, балетні і театральні спектаклі, а також променадні концерти)
- Економічний Форум

Варто побачити:

- Музей Нікіфора
- Музей іграшок „Казка” (magiczne місце, в якому діти з радістю знайомляться з іграшками своїх батьків, бабусь і дідусів)
- Паркову гору, на яку можна виїхати канатнодорогою в стилі ретро (1937 р.), у центрі міста на кінцевій ділянці „Бульвару в Криниці”
- Шлях Дерев'яної Архитектури
- Шлях Церковної Архитектури
- льодовий павільйон
- sankostrada (круглорічну санкову дорогу довжиною 1 км і різницею рівнів 55 м)
- канатний парк
- гори - Сондєцький Бєсکید
- канатну дорогу з вагончиками Явожина Криницька – найдовшу і найсучаснішу в Польщі
- канатну дорогу з кризелками Лижного центру „Азоти” – знаходиться в Слотвінах, в одній з найкрасивіших долин, що оточують Криницю
- слив надувними човнами р. Попрад
- басейн під відкритим небом (працює в сезон щоденно з 9.00 до 18.00 год.).

безсумнівно, художник наївного реалізму Нікіфор (1895-1968), Lemko з Криниці. Справжнє прізвище митця імовірно звучало Епіфан Дровняк, але сам художник підписував свої картини словами „Нікіфор Художник – Нікіфор Митець” і цим ім'ям назавжди вписався в історію польського і світового мистецтва. Нікіфор мав спадкову вадку вимови, що з дитинства обмежувало його контакт з ото-

Перш, ніж картини Нікіфора потрапили до відомих мистецьких галерей, до музейних і приватних колекцій, упродовж десяти років майже ніхто в Криниці не звертав уваги на вуличного художника, котрий щодня мандрував здравницею з дерев'яною валізкою, в якій знаходилася вся його майстерня. Свою „майстерню на колесах” розкладав у місцях, де найчастіше прогулювалися туристи і курортники, виставляючи на продаж картини з циклу „Сувеніри з Криниці”. Однак тоді мало хто купував їх. Були й такі, котрі вважали його за звичайного жебрака, а на кольорові картини дивились, як на нічого не варте „мальовидло”.

Вже упродовж кільканадцяти років політична й інтелектуальна еліта Центрально-

Нічлігова і гастрономічна база:

- Лемківська корчма „Клинець”
- Пансіонат „Малополька”. Будинок Кави і Вина в цьому пансіонаті славиться в Криниці неповторною італійською кавою „Vergnano”, що готується багатьма способами. Тут циклічно організовуються degustacji win, представлених виноробами з усього світу
- Господа „У Краков'яка”, Будинок у Долині, Корчма „Лихий Куточок”, Кав'ярня „Шоколад і Джерело” та інші.

Східної Європи бере участь в Економічному форумі у Криниці-Здруй – найважливішій економічній конференції в регіоні, під час якої зустрічаються президенти, керівники урядів, міністри, комісарі ЄС, представники найбільших concernів й аналітичних осередків. Форум у Криниці порівнюють зі Світовим економічним форумом у швейцарському Давосі.

Вікторія ОЖЕЛ

Dofinansowano przez Konsulat Generalny RP w Łucku ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej